

«Από τη στάχτη θα αναγεννηθεί το Κ.Κ.Ε.»

N. Ζαχαριάδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε. της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55 ΤΗΛ. 5241058 ΧΡΟΝΟΣ ΤΡΙΤΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13 ΝΟΕΜΒΡΗ 1987 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 55 ΔΡΧ. 30

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Να μη δεχθούμε ένα νέο στη θέση του παλιού δυνάστη

ΡΩΣΟΙ - ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Εργαζόμενοι, δημοκράτες.

Για μια ακόμα χρονιά και στην φετινή επέτειο τα διάφορα κόμματα της αστικής τάξης και του ιμπεριαλισμού θα προσπαθήσουν να χρησιμοποιήσουν την ηρωική εξέγερση της νεολαίας και του λαού της Αθήνας τον Νοέμβρη του 1973 για τους δίκους τους σκοπούς.

Ο λαός και η νεολαία τον Νοέμβρη του 1973 δεν έχασαν το αίμα τους για να μπορεί σήμερα η Παπανοδρεϊκή κλίκα να καταδυναστεύει την εργατική τάξη και να ξεζουμίζει μέχρι το μεδούλι όλους τους εργαζόμενους, ούτε να παραμένουν στη χώρα μας οι αμερικανικές βάσεις ενώ ταυτόχρονα να προωθείται η εξάρτηση από την Ρωσία μέσα από το πολιτικοστρατιωτικό σύμφωνο με τη Βουλγαρία, ούτε για να βρισκόμαστε στο έλεος του ανταγωνισμού της ΕΟΚ.

Όχι! Ο επαναστατικός άνεμος που φούσησε από άκρη σε άκρη στη Αθήνα στις μέρες του Νοέμβρη έδειξε την τεράστια δύναμη του λαού, που όταν πιστέψει στις δυνάμεις του και στο δίκιο του γίνεται γίγαντας, ικανός να τσακίσει κάθε αντίδραση, χωρίς να λογαριάζει κόπους και θύ-

σιες.

Ήταν ο ίδιος άνεμος που φούσησε στη χώρα στα χρόνια του απελευθερωτικού αγώνα 1940-49, στα χρόνια του Β' Επαναστατικού Αγώνα 1946-49.

Ήταν ο άνεμος της Δημοκρατίας, της Ανεξαρτησίας, του Πραγματικού Σοσιαλισμού.

Αυτό το επαναστατικό πνεύμα του εξεγερμένου λαού είναι που έτρεμαν τότε και τρέμουν και σήμερα, όλα τα αντεργατικά κόμματα που σήμερα υποκριτικά καταθέτουν στεφάνια στο Πολυτεχνείο. Και πρώτα απ' όλα το ψευτο-ΚΚΕ. Οι ηγέτες αυτού του κόμματος, που έχουν την μεγαλύτερη ευθύνη για την εύκολη επιβολή του φασισμού στις 21 Απριλίου του 1967, γιατί ήταν αυτοί που με τη βοήθεια των ρώσων αναθεωρητών διάλλυσαν το παλιό ηρωικό ΚΚΕ και άφησαν έτσι το λαό μας πολιτικοϊδεολογικά και οργανωτικά απροετοίμαστο, καμiónονται σήμερα πως ήταν οι «μπροστάρηδες» του Πολυτεχνείου.

Λέν υπάρχει μεγαλύτερο ψέμα από αυτό?

Η αλήθεια είναι αντίθετα, πως χτυπήσαν με κάθε τρόπο την εξέγερ-

ση. Με μύρια γραμμάτια θα μείνει για πάντα γραμμένη στη συνείδηση του λαού μας η ανακοίνωση της δικιάς τους Συντονιστικής Επιτροπής που δημοσιεύτηκε τότε στην εφημερίδα τους «Παναποδρεϊκή» Νο8, πως η κατάληψη του Πολυτεχνείου, ήταν «ένα έργο 300-350 πραχτόρων της χουντικής ΚΥΠ του Ρουφογάλη».

Για πάντα θα μείνει χαραγμένη στη μνήμη των αντιφασιστών που βρέθηκαν εκείνες τις μέρες στο Πολυτεχνείο, η τραμπουκική επίθεση των Κνιτών για την κατάληψη του Ραδιοφωνικού Σταθμού, η πραξικοπηματική κατάργηση της πρώτης Συντονιστικής Επιτροπής, ο χαρακτηρισμός σαν προβokatόρων των αγωνιστών που φώναζαν αντιαμερικανικά, αντιφασιστικά συνθήματα, η προσπάθεια τους να εμφανίσουν την κατάληψη σαν φοιτητική εκδήλωση με αίτημα το 20% για την παιδεία, τη στιγμή που ο λαός της Αθήνας έδινε την πάλη για την ανατροπή της φασιστικής χούντας.

Πραγματικά αυτό το κόμμα πρέπει να διακρίνεται από τεράστιο θράσος και υπέρμετρη υποκρισία, όταν διεκδικεί την «πατρότητα» του Πολυτεχνείου, τη στιγμή που μ' όλα

τα μέσα προσπάθησε τότε να τσακίσει κάθε επαναστατικό πνεύμα και προοπτική. Όταν έκανε δηλαδή αυτό που ακριβώς κάνει και σήμερα, Εργαζόμενοι δημοκράτες.

Κάθε θύμηση στις ηρωικές μέρες του Νοέμβρη, δεν μπορεί παρά να δυναμώνει την θέληση για αντίσταση και αγώνα.

Και πρώτα απ' όλα για την διεκδίκηση του ψωμιού. Για την ανατροπή της πολιτικής της πείνας που εφάρμοσε η Παπανοδρεϊκή κλίκα σε συμμαχία με το ψευτο-ΚΚΕ και τη Ν.Δ. σε βάρος των εργαζομένων.

Και αυτό δεν μπορεί να γίνει αλλιώς, παρά μόνο με έναν παρατεταμένο και καλά οργανωμένο απεργιακό αγώνα στους χώρους δουλειάς, που απαιτεί αυξήσεις στο μεροκάματο.

Ενάντια σε κάθε ξεπουλήμα, δημαγωγία, ψευτοαπεργία και διάσπαση που εφαρμόζουν τα τρία «μεγάλα» αντεργατικά κόμματα, (ψευτο-ΚΚΕ, ΠΑΣΟΚ, Ν.Δ.) η εργατική τάξη πρέπει να σηκώσει το ανάστημά της, να ενωθεί σ' ένα μεγάλο πανεθνικό μέτωπο για πραγματικές αυξήσεις.

Σ' αυτόν το αγώνα, πέρα από την

κυβέρνηση, και την Ν. Δημοκρατία, το κόμμα της παλιάς ολιγαρχίας βιάσει αντιμετώπιση και σαν εσωτερικό εχθρό, το ψευτο-ΚΚΕ. Το κόμμα αυτό που σε συνεργασία με μερικούς δορυφόρους του, κατασκευάστηκε και εκτέλεσε στα «τρία βήματα» κάθε έννοια συνδικαλισμού, διεκδίκησης, απεργίας και εργατικής δημοκρατίας, που έδιωξε τους εργαζόμενους από τα συνδικάτα για να μπορεί να κουμαντάρει τις σφραγίδες όπως αυτό ήθελε.

Πίσω από την συμμαχία Παπανοδρεϊκού-Φλωράκη βρίσκεται ο Γκορμπασόφ και ο ρώσικος σοσιαλ-ιμπεριαλισμός. Αυτό είναι το κλειδί για την ερμηνεία όλων των πολιτικών εξελίξεων.

Ο Ανδρέας Παπανοδρεϊκού οδηγεί τη χώρα στην πλήρη εξάρτηση από τη Ρωσία, γι' αυτό και ο Φλωράκης τον στηρίζει σ' όλα τα μέτωπα.

Ο Παπανοδρεϊκού οδηγεί τη χώρα στη Μόσχα, εκμεταλλευόμενος τον αντιτουρκικό σωβινισμό ολοκληρωτής της αστικής τάξης, που μετά την ήττα της στην Κύπρο το 1974, ψάχνει για νέους προστάτες.

Μέσα από κάθε ελληνοτουρκική κρίση ο Παπανοδρεϊκού δυναμώνει την

πολιτικοστρατιωτική «συμμαχία» με το τσάρκι του σοσιαλ-ιμπεριαλισμού, τη Βουλγαρία, ενώ ταυτόχρονα δυναμώνει την οικονομική διείσδυση των Ρώσων, όπως με τη θεμελίωση της Αλουμίνιας, τις τελευταίες συμφωνίες για το φυσικό αέριο και τα ρώσικα πλοία στον Σκουραμαγκά.

Έφτασε μάλιστα στη μεγάλη πρόκληση να έχει καλέσει στη χώρα μας δύο ημέρες μετά την επέτειο της αντιφασιστικής εξέγερσης του λαού μας τον φασίστα καταπιεστή της μεγάλης πολωνικής εργατικής τάξης, διχτάτορο Γιαρουζέλσκι.

Η ύπαρξη των αμερικανικών βάσεων δεν δείχνει τίποτε άλλο, πέρα από το ότι σ' αυτή τη χώρα υπάρχει ακόμα η αμερικανική εξάρτηση, πως το δόσιμο με τη Ρωσία, γίνεται μέσα από συγκρούσεις μαζί της αλλά και μέσα από τον εφησυχασμό της Λίσης.

Πως η χώρα μας δηλαδή έχει ήδη γίνει ένα από τα θερμά κέντρα του ανταγωνισμού του υπερδυναμένου, ανταγωνισμού που αργά ή γρήγορα θα ξεσπάσει με πιο ανοιχτές και βίαιες μορφές. Ήδη η αστική τάξη έχει

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

ΦΑΣΙΣΤΑ ΓΙΑΡΟΥΖΕΛΣΚΙ

'Εξω από την Ελλάδα!

Στις 19 Νοέμβρη πρόκειται να επισκεφθεί τη χώρα μας, ο μισθός στο πολωνικό λαό και τους λαούς όλου του κόσμου, δικτάτορας Γιαρουζέλσκι. Έτσι θα δοίμε από κοντά εκείνο το σκοτεινό ύψος που βλέπουμε από την τηλεόραση με το στρατιωτικό καπέλο και το μαυρο γιλέκο, που θυμίζει έντονα το Πινόστ της Χιλής ή τον «δικό μας» χουντικούς δικτάτορες.

Θάρσει και θα προσπαθήσει να μας πείσει για τη πρόοδο, τη δημοκρατία, την άνοδο του βιοτικού επιπέδου της Πολωνίας. Θα μας πει για την περestroϊκα και το δημιουργικό άνεμο που φυσά τώρα στη Πολωνία και που φυσά από Μόσχα και Γκορμπασόφ μεριά. Θα προσπαθήσει δηλαδή αυτή του την επίσκεψη να καθυστερήσει τη δική μας αστική τάξη και την Ευρωπαϊκή, ότι τα πράγματα στη Πολωνία δεν είναι και τόσο άσχημα όσο πριν μερικά χρόνια και ότι η φιλελευθεροποίηση και η διαφάνεια αρχίζουν να κυριαρχούν στη πολιτική ζωή της Πολωνίας.

Αλλά πως είναι δυνατόν να πιστέψει κανείς τον άνθρωπο αυτόν όταν τον '80 επικεφαλής της πολωνικής αστικής τάξης νέου τύπου, χτυπούσε τον αγώνα του πολωνικού λαού για ψωμί και δημοκρατία; Πως θα μπορούσε να μας πείσει ότι είναι ανάγκη το συνδικάτο της Αλληλεγγύης, με πάνω από 10 εκατομμύρια μέλη να βρίσκεται στη παρανομία; Και πως μπορούμε να τον πιστέψουμε ότι ανορθώνεται η οικονομία της χώρας όταν ολοκληρή η οικονομία της στενάζει κάτω από τα δεσμά της εξάρτησής της από τη σοσιαλ-ιμπεριαλιστική Ρωσία μέσα στον αντίδρατικό καταμερισμό εργασίας στα πλαίσια της ΚΟΜΕΚΟΝ;

Όχι, κανείς δεν μπορεί και κανείς δεν πρέπει να πιστέψει τις ψευτιές του Γιαρουζέλσκι. Γιατί αν ήταν προοδευτικός ή δημοκράτης, όπως θα ακούμε συνέχεια από ΠΑΣΟΚ και ψευτοΚΚΕ, θα έπρεπε πρώτα και κύρια να νομιμοποιούσε το εργατικό συνδικάτο της Αλληλεγγύης. Για να μπορούσαν η εργατική τάξη και ο λαός της Πολωνίας να εκφράζονταν ελεύθερα τις απόψεις και τα αιτήματά τους. Άλλωστε σοσιαλισμός χωρίς ελευθερία δεν είναι σοσιαλισμός. Γιατί ο σοσιαλισμός θα έπρεπε να εξωλεί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 6

Η ΔΙΑΜΑΧΗ ΤΡΙΤΣΗ - «Κ»ΝΕ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Ν.Α.» πως το ψευτο-ΚΚΕ και βέβαια η φιλορώσικη φράζια του ΠΑΣΟΚ ζητούν επίμονα το κεφάλι του Τρίτση επειδή είναι αντίθετος στη συμπεροση του ΠΑΣΟΚ με το ψευτο-ΚΚΕ.

Λέν είναι ο μοναδικός στο ΠΑΣΟΚ που έχει αυτή την ιδιότητα. Οι φράζιες του Αλευρά και του Κουσιόγιωργα με αρκετή δύναμη μέσα στη Βουλή εκφράζουν σήμερα ακριβώς αυτή την πολιτική τάση, τάση που είναι δυνατή μέσα στην κυβέρνηση, αλλά αδύναμη μέσα στον κομματικό μηχανισμό του ΠΑΣΟΚ.

Ο ίδιος με μια βλακωδή υπεροψία επέμεινε ακόμα και μια βδομάδα πριν, ότι η φοιτητική αναταραχή που έχει ξεσπάσει από τον Οκτώβρη ήταν μια εκδήλωση αντιθέσεων από αυτές που συνήθιζονται στις άρχες κάθε χρόνου, κι ότι εύκολα θα ξεφοσκωνόταν. Στάθηκε δηλαδή αντικανόνας να καταλάβει για ποιο λόγο γίνονται αυτά που το πιθανότερο θα τον οδηγούσαν στο να χάσει το «πορτοφόλι του», όπως δεν καταλάβαν πριν από αυτόν, ο Γιαννόπουλος και ο Κουσιόγιωργας το πανίσχυρο υπουργείο Εσωτερικών.

Βέβαια προσφάτω πριν λίγες μέρες να πει στην Κ.Ε., σύμφωνα με πληροφόρηση, τον τύπο που οριστικά δεν διψήσθησαν, ότι οι η-

γεμονικές δυνάμεις μέσα στο Ε.Γ. του ΠΑΣΟΚ «τραβάνε το χαλί κάτω από τα πόδια του μέσα στο υπουργείο» πράγμα που υποχρέωσε τον αυτοργάνωτο αιτή της πράξης, τον Λαλιώτη να σηκωθεί και να τον πει ψεύτη.

Όμως δεν χρειαζόταν καμιά μεγάλη εξιπνώδα για να διαπιστώσει αυτό που ο λαός μπορεί σήμερα να διακρίνει με γυμνό μάτι, δηλαδή το περίεργο φαινόμενο μιας φοιτητικής αναταραχής που να καθοδηγείται όχι μόνο από την «Κ»ΝΕ, αλλά και από την φοιτητική παράταξη του ΠΑΣΟΚ, την ΠΑΣΠ, ενάντια στον υπουργό παιδείας του ΠΑΣΟΚ!

Πρόκειται πραγματικά για ένα ασυνήθιστο περιεργό φαινόμενο που θάπρεπε να βάλει σε σκέψη κά-

Εκεί που είναι αρκετά μοναδικός, ο Τρίτσης είναι στον εξαιρετικά αντιπαθητικό πολιτικό του χαρακτήρα.

Δύσκολα θα μπορεί κανείς να συναντήσει δάσκαλο, μαθητή και φοιτητή που να μην έχει αντίθεση μ' αυτόν τον αυταρχικό και γεμάτο έπαρση προγονόληκτο σωβινιστή. Σήμερα, αυτός, με πολιτικές πλάτες μόνο στην «Λυριανή» είναι ώριμος για φάγομα από το μπλοκ των ρωσόδουλων συννομητών, σαν το άρρωστο ζώο από το σαρκοφαγο που καιροφυλαχτεί.

Θε αριστερό και προοδευτικό άνθρωπο, ιδιαίτερα κάθε αριστερό νεολαίο που πρέπει να χαράξει την πορεία του μέσα σ' αυτό που οι αστικές φυλλαδές ονομαζουν «έξοχη» κωμωδία των φοιτητών», και μερικοί φιλόδοξοι του ΚΚΕ, και των Σοσιαλφασιστών «Ελληνικό φθινόπωρο».

Εμείς πιστεύουμε ότι δεν πρόκειται για καμιά φοιτητική εξέγερση, ούτε για κανένα «ελληνικό φθινόπωρο» (κατά παραφθορά του γαλλικού μύθου) αλλά για μια από τις συννηθισμένες προβokatίες του σοσιαλφασισμού στην οποία συμμετέχουν «πρωτοπόρα» τα μισοτροσκιστικά και μισοαναρχικά ρεύματα του Πανεπιστημίου. Αν υπάρχει ένα κίνημα βαθύ

χτυπημένο και διαβρωμένο από τον ρεβιζιονισμό και ρεφορμισμό, αυτό είναι το φοιτητικό. Δεν είναι καθόλου πιθανό ότι είναι ακριβώς σ' αυτό που διαθέτει το πιο εκτεταμένο, οργανωμένο και με σχετικά «ακμαίο ηθικό», απόσπασμά του ο σοσιαλφασισμός του ψευτο-ΚΚΕ. Αν σήμερα ο σοσιαλφασισμός σκευτερωσει τις δυνάμεις του όλης της Αττικής για μια πολιτική πορεία στο κέντρο της πόλης θα αναγκαστεί να παρατάξει σαν το μισό του όγκο τους φοιτητές του, για να προδώσει έτσι την τρομαχτική οργανωτική και πολιτική απομωνώση του μέσα στον εργαζόμενο λαό.

Το φοιτητικό κίνημα είναι πρώτα χτυπημένο γιατί έχει έρθει ένα π-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 6

ΕΧΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΤΟΥ Τ.Ε.Ε.

Θετικό αποτέλεσμα για την Αριστερή Κίνηση

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΗΧ. (ΟΑΚΚΕ)	75	0,23%
ΑΣΜΕ (ΚΚΕσ. - ΕΑΡ)	3678	11,48%
ΑΔΗΚ (ΔΗΑΝΑ)	492	1,54%
ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΜΗΧ. (Ανεξάρτητοι, Ρολιτική, ΕΑΜ, Διαρρηχτές)	1001	3,12%
ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΡΟΟΔ. ΚΙΝΗΣΗ (ΣΣΕΚ)	355	1,11%
ΔΕΜ (Κέντρο - Δεσφύλας)	2670	8,34%
ΔΚΜ (ΝΔ)	12205	38,10%
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ (ψευτοΚΚΕ)	5043	15,74%
ΠΑΣΚ	6412	20,02%
ΜΕΜΩΝΟΜΕΝΟΙ (2)	102	0,32%

Οι εκλογές της 1η Νοεμβρίου στο ΤΕΕ από μια γενικότερη άποψη αποδείξαν την αυξανόμενη απομόνωση των αστικών πολιτικών οργανισμών που κυριαρχούν στο ΤΕΕ, αλλά και την απομόνωση του ίδιου του ΤΕΕ από τη μάζα των εργαζόμενων μηχανικών.

Το ΠΑΣΟΚ, το ψευτοΚΚΕ και η ΝΔ βγαίνουν τριωπάριτοι από τις εκλογές.

Το μιν ΠΑΣΟΚ καθαρά μιας κι έχασε άλλο ένα 2% από το ήδη χαμηλό ποσοστό του (από το 22% στο 20%), το δε ψευτοΚΚΕ και η ΝΔ αυξήσαν λίγο τα ποσοστά τους έτσι ώστε να μπορεί με να διαπιστωσουμε για μια ακόμα φορά ότι δεν έχουν γίνει αποδεχτές της ζωικής διασφάλισης ενάντια στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ (αύξηση 1% και 2% αντίστοιχα: Βέβαια για τη ΝΔ πρέπει να πάρει υπ' όψη ότι στις εκλογές του ΤΕΕ το '84 ήταν ανώτεροι ΝΔ και ΔΗΑΝΑ που τώρα κατέβηκε ξεχωριστά μαζώνοντας ένα ποσοστό 1,5%).

Το ίδιο μπορεί να παρατηρήσει κανείς για το μέσο ΚΚΕσ - ΕΑΡ που αποσπασε ένα ποσοστό λίγο πιο μικρό από το προηγούμενο κι αυτό χάρι στον σκληρό ανταγωνισμό των δύο φράξιών που το αποτελούν. (- 4%.)

Είναι τέλος χαρακτηριστική η ήττα της ΔΕΜ, του Δεσφύλα, δηλαδή του κομματός των μηχανικών με τις ακραίες συντηγνιές θέσεις που έχασε 2% από το ποσοστό της στις προηγούμενες εκλογές.

Παρισσότερο όμως από στιγαιόπονη άλλο τις αυξανόμενες διαβάσεις τους λαις για αποδέσμευση από τις αστικές πολιτικές δυνάμεις το αποδείξαν τα παρακάτω σημεία.

1ον. Το υψηλό ποσοστό υποχής που έφτασε στην Αθήνα, όπου είναι συγκεντρωμένα τα 2/3 των μηχανικών, το 30% (από 22% που ήταν πριν). Αυτό ήταν το πιο μεγάλο χαστούκι στο ΤΕΕ και το κύριο μερίδι αντιδράσης της αριστεράς των μηχανικών.

2ον. Το υψηλό ποσοστό ψήφων των Συσπειρώσεων (από 2,1% σε 3,1%) που οι μηχανικοί παρ' όλη την ελευθρία και κριση για τους μηχανικούς συμμαχία με τη φιλορωσική ομάδα του ΕΑΜ και τους διαρρηχτές και την πολιτική της τους ταύτιση με τη γραμμή του σοσιαλμπερλιτισμού, τις είδαν σαν μια αριστερή διεξόδο ακριβώς χάρι στην αντι - ψευτοΚΚΕ και ταξικιστική δημαγωγία τους.

3ον. Στο νότιο μισό πρέπει να προστεθεί και το 1,1% της ΣΣΕΚ που εμφανίζεται κι αυτή σαν μια εκτός

ψευτοΚΚΕ αριστερά.

3ον. Και πιο σημαντικό είναι ότι η Αριστερή Κίνηση απέσπασε ένα ποσοστό 0,23% και 75 ψήφους καταβάνοντας μόνο μ' ένα υποψήφιο, δίχως συνδικαλιστική βάση μέσα στους μηχανικούς, από τα πράγματα υπομονομένη μέσα στην Αντιπροσωπεία μετά την λησσοζία των διαρρηχτών του '85, και τα πολλά πολιτικά καθήκοντα του ο Ζωφειρόπουλου που την εκπροσωπούσε και που δε του επέτρεπαν μεγάλη δραστηριότητα στο χώρο των μηχανικών.

Είναι φανερό από τα παραπάνω ότι οι ψήφοι αυτοί είναι καθαρά πολιτικοί ψήφοι στην ΟΑΚΚΕ που καθόλου δεν κριόθηκε πίσω από το όνομα της Αριστερής Κίνησης.

Αυτό το ποσοστό είναι μεγαλύτερο από το 0,15% των δημοτικών εκλογών και μάλιστα σ' ένα κοινωνικό χώρο όπου κυριαρχεί ταξικά το μικροαστικό στοιχείο πράγμα που αποδειγνύει την έστω και αργή αλλά αυξανόμενη απήχηση της πολιτικής μας γραμμής.

Όμως η Α. Κίνηση δεν μπορεί να βγάλει έδρα στην Αντιπροσωπεία. Γι' αυτό χρειαζόνταν υπολογιστικά 105 ψήφους και ποσοστό 0,31%.

Εδώ έχουμε τις δικές μας ευθύνες και έχουμε να κάνουμε αυτοκριτική. Έπρεπε να διαχωριστούμε πιο έντονα τη θέση μας από την Ανεξ. Συσπειρωση και να δάσουμε την πάλη μαζί της όσο γινόταν και μέσα από το Ενημερωτικό Δελτίο του ΤΕΕ. Το ότι δεν το κάναμε οφειλόταν βασικά στην λαβειμένη εκτίμηση ότι η Συσπειρωση του '74 στο ΤΕΕ που περιλάμβανε και καθοδηγούνταν από τους ανεξαρτητούς συνδικαλιστές ηγέτες της απεργίας των

υπαλλήλων του '84 ήταν ένα διαφορετικό ρεύμα από τις Αριστερές Συσπειρώσεις των Πανεπιστημίων.

Αυτοί πραγματικά ήταν διαφορετικοί, αλλά δεσμοί ακόμα των αντιλήψεων που κληρονομήσαν από το ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕσ υπ' όψη είχαν υποχειρήσει, ένωσαν τον οικονομισμό τους με την πολιτική γραμμή και ιδεολογία του ΚΚΕ (μ. λ.), (Πολιτικής) για να οδηγηθούν ταίρια σε συμμαχία με το ΕΑΜ και τους διαρρηχτές, που ήταν οι προστάτες και πρωθυγέτες του ρωσοφίλου ΕΑΜ στις Συσπειρώσεις.

Για χάρη αυτής της συμμαχίας αυτοί παραιτήθηκαν από κάθε αναφορά στη Ρωσία.

Η αντίθεση μας με την Ανεξάρτητη Συσπειρωση εκδηλώθηκε μέσα στην Αντιπροσωπεία σε ζητήματα πολιτικής γραμμής, όμως δεν έγινε γνήστη αντίθεση γιατί δεν χρησιμοποιήσαμε όπως οφείλαμε το ενημερωτικό δελτίο.

Σε κάθε πάντως περίπτωση η εκλογική μάχη του ΤΕΕ έδωσε κίνητρο στην ΟΑΚΚΕ καθώς αποκάλυψε την ιδεολογική της ανοχή και σθεναρή στάση αρχών, ενάντια σε κάθε συμφουλιστικό απέναντι στον σοπιορτσισμό.

Δεν είναι τυχαίο που παρά τις προσπάθειες του ψευτοΚΚΕ να μας αποκλείσει να εμφανιστούμε σαν παράταξη, και να μας εμποδίσει ιδιαίτερα την ραδιοφωνική ομάδα, απομονώθηκε από τους πάντες και υποχρεώθηκε να υποχωρήσει.

Η εκλογική μάχη του ΤΕΕ δεν εκκρίσε, αλλά αντίθετα ανοίξε μια νέα περίοδο δράσης, ΟΑΚΚΕ μέσα στους εργαζόμενους και προοδευτικούς μηχανικούς. Έχουμε τώρα πιο πολλές συμπάθειες και πιο μεγάλη πείρα.

ΣΥΣΚΕΨΗ ΣΤΟ Ε.Κ.Π.

ΕΥΝΟΪΚΗ ΑΠΗΧΗΣΗ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΜΑΣ ΣΤΟΥΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ

Το Σάββατο 7 Νοεμβρίου έγινε μια συγκέντρωση των συνδικαλιστών όλων των σωματείων του Πειραιά στο Εργατικό Κέντρο της πόλης.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία που ελέγχει το Κέντρο (ψευτο - ΚΚΕ - ΝΔ) έδωσε σ' αυτή την συγκέντρωση τον βαρύτερο τίτλο «ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΕΣ ΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΑ».

Με βάση αυτό το όνομα, θα περίμενε κανείς πως θα δινόταν η ευκαιρία σ' όλες τις τάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος της πόλης να εκφράσουν όσο πιο πλατιά γινόταν τις απόψεις τους, σε έναν ζωντανό διάλογο. Όμως κάτι τέτοιο είναι έξω από την αντιδημοκρατική στάση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Αντί για μια διαδικασία τουλάχιστον μιας μέρας, οι εργατοπατέρες του Κέντρου Ζησιμόπουλος - Ζεουτσάκος, καθόρισαν και μάλιστα αυστηρά 3 ώρες διαδικασία, από τις 10 το πρωί μέχρι τις 1 το μεσημέρι(!).

Χωρίς καν να αναγνωρίσουν παρατάξεις, τάσεις και ολοκληρωμένες αντι - εισηγήσεις, έδωσαν 8 λεπτά χρόνο σε κάθε συνδικαλιστή και έβαλαν μια σειρά από δίκους τους να εξαντλήσουν τον χρόνο χειροκροτώντας τους. Και όλα αυτά τα έκαναν για να εμποδίσουν να ακουστεί η φωνή του επαναστατικού συνδικαλισμού από τους συνδικαλιστές της ΟΑΚΚΕ, που δουλεύουν στο Εργατικό Κέντρο του Πειραιά.

Παρά αυτή την στήμενη διαδικασία, συντροφος συνδικαλιστής, αφού καταγγέλει τον ψευδοδημοκρατισμό των εργατοπατέρων, μπόρεσε σπάσει τους αποκλεισμούς να αναπτύξει ολοκληρή την πολιτικoσυνδικαλιστική μας πλατφόρμα. Ο σύντροφος στην ομιλία του αναφέρθηκε στις αιτίες της οικονομικής κρίσης, στην σύγκρουση των δύο γραμμών της αστικής τάξης, της γραμμής του φιλελευθερισμού που εκφράζει το δικτικό - ιδιωτικοκαπιταλιστικό κεφάλαιο, και της γραμμής του κρατικού γραφειοκρατικού καπιταλισμού που εκφράζει το ρωσοφίλο μπλοκ (Παπανδρόου - ψευτο - ΚΚΕ).

Εξήγησε πως η βάση της οικονομικής κρίσης είναι η πολιτική κρίση που εκδηλώνεται από την πολιτική διάσπαση της αστικής τάξης και την κίνηση προς τα νέα ρωσικά δεσμά εξάρτησης που οδηγεί τη χώρα το ρωσοφίλο μπλοκ με επικεφαλής τον Α. Παπανδρόου.

Αυτή η σύγκρουση εκδηλώνεται πάνω στο έδαφος της αύναμης ελληνικής οικονομίας, μιας οικονομίας ανοιχτής στον ανταγωνισμό της Ευρώπης, που την αποσυνθέτει και την διαλύει.

Ο σύντροφος χτύπησε σαν φιλομπερλιτιστικές τις θεωρίες για «νέα θέση της χώρας στον διεθνή ανταγωνισμό» που προβάλλουν σήμερα τα τσάρκια του ιμπεριαλισμού της Ανατολής και της Δύσης και πρότεινε μια γραμμή για την αυτονόμο οικονομική ανάπτυξη βασισμένη στον προστατευτισμό και στην ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς, στην ανάπτυξη της βιομηχανίας και ιδιαίτερα της μηχανοκατασκευής. Στην ολόπλευρη οικονομική συνεργασία και αλληλοβοήθεια με τις χώρες του γ' κόσμου. Για μια τέτοια όμως οικονομική ανάπτυξη χρειάζεται ένα άλλο κράτος και μια άλλη πολιτική. Χρειάζεται πάλη ενάντια στη γραφειοκρατία και την ξενοδουλεία, ενάντια στον ιμπεριαλισμό και την κομπροδοκική αστική τάξη.

Στη συνέχεια ο σύντροφος αναφέρθηκε στο κεντρικό ζήτημα σήμερα της πάλης του εργατικού κινήματος, της πάλης για πραγματικές αυξήσεις στο μεροκάματο, σαν την μόνη σήμερα εθνική και αναπτυξιακή γραμμή.

Χτυπώντας τον εργατοπατερισμό και την συνδικαλιστική γραφειοκρατία, ο σύντροφος μίλησε για την ανάγκη συγκρότησης ενός Νέου Ταξικού Συνδικαλιστικού κινήματος, που να μπορεί να ξεναδώσει το πραγματικό νόημα στα σωματεία, στην διεκδίκηση, στην απεργία.

Χτυπώντας την πολιτική της χρησιμοποίησης του εργατικού κινήματος από την αστική τάξη για τους δικούς της πολιτικούς σκοπούς, ο σύντροφος κάλεσε τους παρευρισκόμενους συνδικαλιστές να χτυπήσουν και να απομονώσουν τους σημερινούς εργατοπατέρες που βρίσκονται θρονασμένοι στις καρεκλές του Ε. Κέντρου, να καταβούν μέσα στους χώρους δουλειάς και εκεί να στήσουν την οργάνωση και την πάλη της εργατικής τάξης.

Αυτός είναι ο δρόμος για τον καθένα από μας που νοιάει την εργατική τάξη που θέλει να σταθεί όρθιος στην λαίλαπα του εργατοπατερισμού και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Ο λόγος του σύντροφου έγινε δεκτός με χειροκροτήματα και δεν ήταν λίγο οι συνδικαλιστές που εκφράστηκαν θετικά για το κάλεσμα μας τόσο μέσα στην αίθουσα, όσο και τις άλλες μέρες στους χώρους δουλειάς.

Ο Νέος Ταξικός Συνδικαλιστικός αναπόφευκτα αναδεικνύεται σαν την μόνη αγωνιστική διεξόδο μέσα στην εργατική τάξη. Μέσα στους αγώνες για την υπεράσπιση του ψωμιού και των δικαιωμάτων της εργατικής τάξης.

Οι κομμουνιστές της ΟΑΚΚΕ θα δώσουν όλες τους τις δυνάμεις για την ολόπλευρη ανάπτυξη του.

πολούς εχθρούς.

Ποιά είναι, ωστόσο, συναδέλφοι, η δική μας θέση σ' αυτές τις έντριγκες; Δεχόμαστε εμείς να μας χρησιμοποιούν με τις ψευτοαπεργίες τους, για να πετυχαίνουν αυτοί την προώθηση των συμφαζιών τους, ώστε ν' ανέβουν πιο εύκολα και γρήγορα στην εξουσία για τους στόχους μιας υπερδύναμης;

Πρέπει να το φωνάζουμε: όχι. Αρκά με τις απεργασπαστικές «απεργίες» σας. Μπουχτίσαμε από δήθεν ωραία λόγια και μηδέν πράξη. Τέρμα στην απογοήτευση θα βάλουμε εμείς οι ίδιοι, μόνο αν ξεκινήσουμε ένα μακροχρόνιο μαζικό διεκδικητικό αγώνα, και πρώτα - πρώτα για γενναία αύξηση του μισθού.

Πρέπει να έχουμε εμπιστοσύνη στις δικές μας δυνάμεις. Να υποστηρίζουμε την πραγματικά αριστερή πρόταση γι' απεργία, μια απεργία καλά προετοιμασμένη και οργανωμένη, με απεργιακό ταμείο στην οποία θα βρεθούμε ενωμένοι και έτοιμοι για παρατεταμένο αγώνα.

Συναδέλφοι,

Θέλουμε να εκφράσουμε στη δικιά μας συνέλευση μια προσπάθεια μερικών συναδέλφων να τοποθετήσουμε πραγματικά αριστερές και προοδευτικές θέσεις μπροστά στα σημερινά αδιέξοδα.

Σας καλούμε να μας υποστηρίξετε στη Γενική Συνέλευση να μας ψηφίσετε και να ενωθούμε μαζί μας για τη συγκρότηση ενός αγωνιστικού πόλου μέσα στους εκπαιδευτικούς ενάντια σε κείνους που θέλουν να μας εκμεταλλευτούν για τους αντιλαϊκούς τους σκοπούς.

Αθήνα 30.10.1987

«ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ»

Μια σημαντική επιτυχία στη Ζ' ΕΛΜΕ

Στις 3 του Νοεμβρίου έγινε συνέλευση των καθηγητών της Ζ' ΕΛΜΕ Αθήνας με κύριο θέμα την χάραξη άμεσων διεκδικητικών στόχων και τον καθορισμό των μορφών πάλης για την επίτευξή τους, καθώς και απολογισμός για την προκήρυξη εκλογών.

Ο χάρτης των συνδικαλιστικών δυνάμεων ήταν ο εξής: η ΔΑΚΜΜΕ, παράταξη της ΝΔ, 3 έδρες στο Δ.Σ. της ΕΛΜΕ, η ΠΑΣΚ, του ΠΑΣΟΚ, 1 έδρα και η ΔΕΕ, παράταξη του ψευτοΚΚΕ, 3 έδρες.

Η κίνηση «Δ. Γληνός» (συνδυάσμα του πρώην Εσωτερικού, «ανένταχτων» και του «χώρου»), βρήκε στήριξη ενάντια τις εκλογές στο ψευτοΚΚΕ.

Η γραμμή των παρατάξεων ήταν η γνωστή που επικρατεί σ' όλους τους συνδικαλιστικούς χώρους: «ανασφάλιση» της εκπαίδευσης, 15% του προϋπολογισμού, «γνήσια» ΑΤΑ, αναλήρωση μισθού, κ.λπ.

Παρότι η κυριαρχία των δυνάμεων αυτών που με τις διαλέξεις τους απεργασπαστικές 24ωρες δεν κέρδιαν τίποτα για τους μισθοσυντηρητικούς συναδέλφους, έχει φέρει την απογοήτευση και την αδράνεια, η συνέλευση είχε μεγάλη μαζικότητα, σημάδι ότι στο χώρο των καθηγητών υπάρχει αναγκαστική για την πολιτική της πείνας που εφαρμόζει στο λαό η κυβέρνηση Παπανδρόου.

Στη συνέλευση αυτή εμφανίστηκε για πρώτη φορά μια νέα κίνηση στο χώρο των καθηγητών με τον τίτλο «Για μια αριστερή κίνηση στους καθηγητές» που μοιράζοντας προκήρυξη πριν την συνέλευση προκάλεσε το ενδιαφέρον των συναδέλφων, οι οποίοι ανησυχούσαν κατά και νέο σ' ακούσουν.

Και οι ελπίδες τους δεν διαψεύστηκαν. Από τον εκπρόσωπο της κίνησης άκουσαν αλήθειες που όλοι τις συζητούσαν μεταξύ τους, αλλά κανένας δεν εβγαίνει ανοιχτά να τις φωνάξει. Άκουσαν για την απάτη των 24ωρων ψευτοαπεργιών που γίνονται για να ασκηθούν πολιτικές πιέσεις στη κυβέρνηση από το ψευτοΚΚΕ και όχι για το ψωμί. Άκουσαν για την κυβερνητική πολιτική της πείνας.

Για την απάτη να μπει στον τσουβάλι καλά σφραγισμένα αληθινά, για να μην μπορεί τελικά να ικανοποιηθεί ούτε ένα. Άκουσαν την μόνη ειλικρινή, δίκαιη και σωστή

πρόταση διεκδίκησης: τον καλά προετοιμασμένο κι οργανωμένο παρατεταμένο απεργιακό αγώνα.

Και χειροκρότησαν με ενθουσιασμό. Ήταν η μόνη εκδήλωση των συναδέλφων — και μάλιστα τρεις φορές — που ήταν αυθόρμητη.

Στην πρόταση γι' αυξήσεις - απεργίες προσχώρησε αρχικά η ΠΑΣΚ για να υποστηρίξει στη συνέχεια την δική της που δεν έφερε και πολύ από την πρόταση του Δ.Σ. (Κοινή πρόταση ΔΑΚΜΜΕ - ΔΕ Ε - «Γληνός»).

Αυτή την πρόταση την χτύπησε λυσσοσάμενα το ψευτοΚΚΕ. Μέσα σ' αυτή την συνέλευση το κόμμα αυτό φάνηκε στα μάτια των συναδέλφων ο πιο μεγάλος εχθρός του ψωμιού και της πραγματικής απεργίας, αφού με τους ομιλητές του χτυπούσε συνεχώς την πρότασή μας, φτάνοντας στο σημείο να την χαρακτηρίσει «υποστη». Οι συναδέλφοι το φιλοδωρήσαν κατάλληλα, στις εκλογές.

Η πρότασή μας τελικά δεν πέρασε αφού είχαν απομείνει μόνο κενά μισή πενήνταριά «μημμένοι».

Μετά από δύο μέρες όμως, στις εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ., το σκηνικό άλλαξε πάλι. Ο συνδυασμός «για μια αριστερή κίνηση στους καθηγητές» μέσα των εκλογών κόλλησε εφημερίδα τοίχου με τα συνθήματα: «Ενωμένοι με όλο τον απεργία, στον αγώνα για αυξη-

ση» και «Μαζί με τους μαθητές για ένα άλλο σχολείο ενάντια στην καταπίεση και την επιστημονική αλλοτρίωση». Παρόλο που δεν είχε προλάβει να κάνει σοβαρή προεργασία, και μ' ένα μόνο υποψήφιο, τον οποίο ζήτημα είναι αν γνώριζαν οπτικά τριάντα συναδέλφοι του, καταφερε να πάρει 27 ψήφους στα 726 έγκυρα ψηφοδέλτια. Ένα ποσοστό 3,8% που αποτέλεσε μεγάλη επιτυχία αν αναλογιστούμε όλες τις δυσκολίες που έχει μια πρωτοεμφανιζόμενη κίνηση.

Η συμμαχία ψευτοΚΚΕ - «Γληνός», φιλοδοξήθηκε από τους συναδέλφους με μια μεγάλη ήττα αφού έχασε μια έδρα στο Δ.Σ.

Συναδέλφοι

Έξι χρόνια διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑΣΟΚ ήταν αρκετά για να διαλύσουν τις φρούδες ελπίδες και στους πιο αισιόδοξους οπαδούς του και να αποδείξουν ότι κάθε άλλο παρά για σοσιαλισμό έπρόκειτο. Η πτώση του μισθού, η ανεργία και η ρεμούλα χαρακτηρίζουν τη σημερινή πολιτική ζωή.

Το σχολείο, σαν χώρος ιδεολογικής χειραγώγησης των μαθητών, δεν μπορούσε να μείνει έξω από το χορό. Παίζει ενεργό ρόλο στην αναπαραγωγή της αστικής ιδεολογίας, στη μετατροπή της ζωντανής νεολαίας σε απορθημισμένο γρανάζι μιας στρεβλά αναπτυγμένης οικονομικής δομής, στη χρησιμοποίηση του καθηγητή σαν αβούλου μοχλού μεταβίβασης των επιταγών της πολιτικής εξουσίας.

Και εμείς τι κάνουμε; Είμαστε απαθείς δέκτες — μας έχουν οδηγήσει εκεί — των πολιτικών επιλογών των τριών «μεγαλύτερων» κομμάτων και των συνδικαλιστικών τους παραφροσών: ΔΑΚΜΜΕ, ΠΑΣΚ, ΔΕΕ.

Η πρώτη καταβάλλει φιλότιμες προσπάθειες να μας πείσει ότι για όλα φταίει ο «μαρξισμός» του ΠΑΣΟΚ (τριζούν τα κόκκαλα του Μαρξ!) και ότι, όταν έρθει στην εξουσία η «φιλελεύθερη» ΝΔ, ο λαός θ' ανασάνει οικονομικά.

Η δεύτερη, δέσμη — τώρα τελευταία, ιδιαίτερα — τον ενδοπαταξιακό της αντιθέσεων, παραπαίει ανάμεσα στην «κριτική υποστήριξη» των κυβερνητικών θέσεων και στην τυχοδιωκτική πολιτική των άσφαιρων κανονιοβολισμών (βλέπε 24ωρες «απεργίες».)

Η τρίτη, χρησιμοποιεί το συνδικαλιστικό κίνημα σαν σκαλοπάτι για την άνοδο του λεγόμενου ΚΚΕ στην εξουσία, σαν μοχλό πίεσης προς την κυβέρνηση, για να τους πάρει συνεταιρίσει. Γι' αυτό προκηρύσσουν μια 24ωρη «απεργία» κάθε δύο - τρεις μήνες. Γιατί θέλουν να τσεκίσουν και και να ελέγξουν το κίνημα της βάσης. Το καζάνι που σιγοβράζει μπορεί κάποια στιγμή να εκραγεί, και τότε δε θα μπορούσαν να το ελέγξουν. Εμφανίζονται όμως με αριστερή φρασεολογία, και γι' αυτό είναι ο πιο ύ-

«ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ» ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.

ΣΤΑ 70 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΟΧΤΩΒΡΗ

Παρά τα πισωγυρίσματα η επανάσταση θα νικήσει!

Κάτω από την καθοδήγηση του πάντα της επαναστατικής σκέψης και δράσης Β.Ι. Λένιν, κορυφαίου μαρξιστή του νέου τύπου, που ο ίδιος δημιούργησε, ο Οκτώβρης ακατέπαυτη μάρσαλ τον κόσμο.

Ο Οκτωβριανή επανάσταση εναντίον της καπιταλιστικής κληρονομιάς του, αλλά χι πηρι και τα μεταπολεμικά, υποσκαμίνοντας την κυριαρχία των στις αποικιακές και εξαρτημένες χώρες.

Τα πρώτα 70 χρόνια, κάτω από την καθοδήγηση του προλεταριάτου και κάτω από την σημαία του διεθνισμού, αποκλειστικώς, αλλά χι με τη βοήθεια και άλλων λαών, καταπολεμώμενος, ο Οκτώβρης, ο οποίος κέρδισε για πρώτη φορά στην ιστορία της ανθρωπότητας, οφείθηκε στη θέση του προλεταριάτου, ελευθέρων και πραγματικά αδύναμων λαών, συμπαράστασης, με τη παράδοσή τους, της καταπολεμώμενης ζωής όλου του κόσμου.

Η Οκτωβριανή επανάσταση εκκένωσε μια νέα εποχή, την εποχή των εθνικοαπελευθερωτικών επαναστάσεων στις καταπιεσμένες, χι στην πλειοψηφία με το προλεταριάτο, και κάτω από την καθοδήγηση του. Την εποχή της ηγεμονίας του προλεταριάτου στα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα, της εθνικοαπελευθερωτικής και εξαρτημένες χώρες.

Η Οκτωβριανή επανάσταση ήταν ταυτόχρονα μια επανάσταση στην ιδεολογία της εργατικής τάξης. Γεννήθηκε και δυναμώσε κάτω από την σημαία του Μαρξισμού, κάτω από την σημαία της δικτατορίας του προλεταριάτου, κάτω από την σημαία του Λενινισμού.

Γι' αυτό σημαίνει νίκη του Μαρξισμού πάνω στο σοσιαλισμό, νίκη

Για πρώτη φορά στην ιστορία της ανθρωπότητας πριν από 70 χρόνια, η εργατική τάξη, η τάξη των καταπιεσμένων και εκμεταλλευμένων οφείθηκε, τη θέση της κυριαρχίας τάξης.

Πριν από την Οκτωβριανή επανάσταση, οι επαναστάτες συνήθως τελείωναν με την αντικατάσταση μιας ομάδας εκμεταλλευτών από μια άλλη ο-

μάδα, στην κρατική εξουσία. Η Οκτωβριανή επανάσταση ήταν η πρώτη επανάσταση—μετά την Παρισινή Κομμούνα, που ήταν η πρώτη ένδοξη προσπάθεια του προλεταριάτου—που έβαλε σαν στόχο την καταργηση κάθε εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, την εξάλειψη όλων των εκμεταλλευτικών ομάδων.

Η Οκτωβριανή επανάσταση νίκησε και αρχισε, κάτω από την καθοδήγηση του Λένιν και αργότερα του Στάλιν, να καταστρέψει το παλιό, το αστικό και να οικοδομήσει το νέο, το σοσιαλιστικό. Για 40 περίπου χρόνια, μέχρι το αντιπαραστατικό πραξικόπημα των Χριστιανικών ρεβιζιονιστών και την κατάληξη της εξουσίας από την αστική τάξη νέου τύπου, το οργανωμένο σε κυριαρχή τάξη προλεταριάτο οικοδόμησε τον πραγματικό σοσιαλισμό.

Οι τεραστίες επιτυχίες της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, παρά τα γρήγορα που έδωσαν εξωτερικά οι ιμπεριαλιστές, τόσο με την ανοιχτή τους επιβίωση στο νεαρό σοσιαλιστικό κράτος, όσο και με τον Β. Παγκόσμιο Πόλεμο και παρά τα τοιαύτα χιτήματα που έδωσαν ως εκκρήσεις της αστικής τάξης μέσα στα Μπαλκανικά, Κόκκινα, Τρότσκι, Ζιγούβια, Κιμίνκο, Μπουχαριν κλπ. έδειξαν πως το προλεταριάτο μπορεί να οικοδομήσει τον σοσιαλισμό. Πως

μπορεί να αναλάβει τις τύχες μιας χώρας, την αστική τάξη και να γυρίσει στην αστική τάξη. Πως μπορεί να αναπτύξει τη βιομηχανία, ολόκληρη τη λαϊκή οικονομία και να οδηγήσει τον λαό στην ευημερία και στην πρόοδο. Η παλιά «θεωρία», πως εκμεταλλευόμενοι δεν μπορούν να κάνουν χωρίς τους εκμεταλλευτές, καλύτερος.

Κατέρασε για να ξαναγίνει και πάλι στην επιφάνεια μετά την παλινόρθωση του καπιταλισμού στην Σοβιετική Ένωση.

Το προλεταριάτο μπορεί να πάρει την εξουσία, αλλά δεν μπορεί να την κηρύξει. Αυτό είναι το σύγχρονο επιχείρημα της αστικής τάξης. Η καλύτερη αστική δημοκρατία της Δύσης είναι ανώτερη από την προλεταριακή δημοκρατία της Ανατολής.

Όσο για το πρώτο επιχείρημα, όμως να αντιτάξουμε την ίδια την πραγματικότητα. Την πραγματικότητα της οικοδόμησης του σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ μέχρι τις αρχές της θύελλας του '50, την πραγματικότητα της οικοδόμησης του σοσιαλισμού στην Κίνα μέχρι την παλινόρθωση του καπιταλισμού από την Τγκική κλίκα, την πραγματικότητα της οικοδόμησης του σοσιαλισμού στις Ανατολικές χώρες μέχρι την κυριαρχία και εκεί των αστικών τάξεων νέου τύπου. Κανείς δεν μπορεί να ηδονοποιήσει και να κλέψει τα μάτια σ' αυτή την τεραστίαν προσπάθεια του προλεταριάτου σε παγκόσμια κλίμακα.

Παρά το ότι ο σοσιαλισμός είναι ένα νέο κοινωνικό σύστημα που γεννιέται αναπόφευκτα μέσα από την κρίση του καπιταλισμού και σε πάλη μαζί του, για χρόνια ολοκληρώθηκε ακατέπαυτη μάχη.

Η Οκτωβριανή επανάσταση ήταν η πρώτη επανάσταση—μετά την Παρισινή Κομμούνα, που ήταν η πρώτη ένδοξη προσπάθεια του προλεταριάτου—που έβαλε σαν στόχο την καταργηση κάθε εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, την εξάλειψη όλων των εκμεταλλευτικών ομάδων.

Η Οκτωβριανή επανάσταση νίκησε και αρχισε, κάτω από την καθοδήγηση του Λένιν και αργότερα του Στάλιν, να καταστρέψει το παλιό, το αστικό και να οικοδομήσει το νέο, το σοσιαλιστικό. Για 40 περίπου χρόνια, μέχρι το αντιπαραστατικό πραξικόπημα των Χριστιανικών ρεβιζιονιστών και την κατάληξη της εξουσίας από την αστική τάξη νέου τύπου, το οργανωμένο σε κυριαρχή τάξη προλεταριάτο οικοδόμησε τον πραγματικό σοσιαλισμό.

Οι τεραστίες επιτυχίες της σοσιαλιστικής οικοδόμησης, παρά τα γρήγορα που έδωσαν εξωτερικά οι ιμπεριαλιστές, τόσο με την ανοιχτή τους επιβίωση στο νεαρό σοσιαλιστικό κράτος, όσο και με τον Β. Παγκόσμιο Πόλεμο και παρά τα τοιαύτα χιτήματα που έδωσαν ως εκκρήσεις της αστικής τάξης μέσα στα Μπαλκανικά, Κόκκινα, Τρότσκι, Ζιγούβια, Κιμίνκο, Μπουχαριν κλπ. έδειξαν πως το προλεταριάτο μπορεί να οικοδομήσει τον σοσιαλισμό. Πως

μπορεί να αναλάβει τις τύχες μιας χώρας, την αστική τάξη και να γυρίσει στην αστική τάξη. Πως μπορεί να αναπτύξει τη βιομηχανία, ολόκληρη τη λαϊκή οικονομία και να οδηγήσει τον λαό στην ευημερία και στην πρόοδο. Η παλιά «θεωρία», πως εκμεταλλευόμενοι δεν μπορούν να κάνουν χωρίς τους εκμεταλλευτές, καλύτερος.

Κατέρασε για να ξαναγίνει και πάλι στην επιφάνεια μετά την παλινόρθωση του καπιταλισμού στην Σοβιετική Ένωση.

Το προλεταριάτο μπορεί να πάρει την εξουσία, αλλά δεν μπορεί να την κηρύξει. Αυτό είναι το σύγχρονο επιχείρημα της αστικής τάξης. Η καλύτερη αστική δημοκρατία της Δύσης είναι ανώτερη από την προλεταριακή δημοκρατία της Ανατολής.

Όσο για το πρώτο επιχείρημα, όμως να αντιτάξουμε την ίδια την πραγματικότητα. Την πραγματικότητα της οικοδόμησης του σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ μέχρι τις αρχές της θύελλας του '50, την πραγματικότητα της οικοδόμησης του σοσιαλισμού στην Κίνα μέχρι την παλινόρθωση του καπιταλισμού από την Τγκική κλίκα, την πραγματικότητα της οικοδόμησης του σοσιαλισμού στις Ανατολικές χώρες μέχρι την κυριαρχία και εκεί των αστικών τάξεων νέου τύπου. Κανείς δεν μπορεί να ηδονοποιήσει και να κλέψει τα μάτια σ' αυτή την τεραστίαν προσπάθεια του προλεταριάτου σε παγκόσμια κλίμακα.

Παρά το ότι ο σοσιαλισμός είναι ένα νέο κοινωνικό σύστημα που γεννιέται αναπόφευκτα μέσα από την κρίση του καπιταλισμού και σε πάλη μαζί του, για χρόνια ολοκληρώθηκε ακατέπαυτη μάχη.

σήμερα σ' όλο τον πλανήτη δεν μπορεί να τιμα πραγματικά τον μεγάλο Οκτώβρη, αν δεν εφαρμοστεί πάνω απ' όλα τον Λενινισμό για την ανατροπή της σοσιαλφασιστικής κλίκας του Κρεμλίνου και του Γκουρματσώφ.

Και μπορεί σήμερα το παγκόσμιο προλεταριάτο να προχωρήσει στην τρίτη του εφορεία προς τον ουρανό. Γιατί έχει μέσα από την ήπια τη προηγουμένη εφορεία, βάλει τα δικά του συμπεράσματα. Έχει στα χέρια του την θεωρία και την πρακτική για την αποτροπή της καπιταλιστικής παλινόρθωσης, για την οριστική νίκη και τον θρίαμβο του σοσιαλισμού πάνω στον καπιταλισμό.

Έχει τον Μαρξισμό σαν παραταύτη προχώρημα του Μαρξισμού - Λενινισμού και την πρακτική της Μεγάλης Προλεταριακής Πολιτιστικής Επανάστασης.

Τώρα το παγκόσμιο προλεταριάτο ξέρει πως η ταξική πάλη στις συνθήκες της Δικτατορίας του Προλεταριάτου συνεχίζεται σε ολη την μακρόχρονη πορεία της σοσιαλιστικής οικοδόμησης. Πως η αστική τάξη μέσα από το κομμουνιστικό κόμμα και τα κρατικά όργανα της δικτατορίας του προλεταριάτου, προσπαθεί να ξαναπαίρει την πολιτική εξουσία. Πως χρειάζεται μια συνεχώς πολιτική πάλη, μια επανάσταση των ίδιων των πλατιών μαζών στο πολιτικό και πολιτιστικό επίπεδο, για την συντριβή αυτής της αστικής τάξης.

Πως η πάλη για την παραγωγή είναι μια πολιτική πάλη, μια ταξική πάλη που δίνεται από τις ίδιες τις μάζες των εργαζομένων από την θέση της κυριαρχίας εξουσίας τους.

Οπλισμένο με τον Μαρξισμό - Λενινισμό - Μαρξισμό, το παγκόσμιο προλεταριάτο, μπορεί σήμερα όχι μόνο να εξηγήσει τον σύγχρονο κόσμο, όπως μεταβλήθηκε με την μετατροπή της Σοβιετικής Ένωσης, σε σοσιαλϊμπεριαλισμό, αλλά έχει και την απαραίτητη πείρα και γνώση για να τον αλλάξει. Η παγκόσμια αντίσταση δεν έχει άλλο πιο προχωρημένο σήμερα φωνάκι από τον σοσιαλϊμπεριαλισμό. Από μια άποψη εξαντλεί σήμερα την τελευταία της εφευρέση. Το παγκόσμιο προλεταριάτο μαζί με την παλη των καταπιεσμένων εθνών και λαών από τον ιμπεριαλισμό και τον σοσιαλϊμπεριαλισμό, είναι το

πραγματικό νέο στη παγκόσμια σκηνή.

Ο ιμπεριαλισμός, ο σοσιαλϊμπεριαλισμός, η παγκόσμια αστική τάξη δεν έχουν τίποτα να προσφέρουν στην ιστορία και στην ανθρωπότητα πέρα από τον πόλεμο, την πείνα και το φασισμό.

Η επίθεση των Ρώσων στο Αφγανισταν και οι σφαγές του προλεταριάτου Βιετνάμ για λογαριασμό των Ρώσων στην Καμπότζη, η εξάρτηση και η καταπίεση των πρώην Λαϊκών Δημοκρατιών από την Ρωσία, η όλο και μεγαλύτερη αναμείξη των υπερδυνάμεων στον πόλεμο του Παρσιτικού κόλπου, η ανάμιξη της αμερικανικής υπερδύναμης μέσα από τους Κόκκινους στην Νικαράγουα, ο βεβαρημένος της Λίβης, πόλεμοι είναι τα πρώτα σημάδια του τρίτου παγκόσμια πόλεμου, που φέρνουν οι υπερδυνάμεις στον μεταξύ τους ανταγωνισμό.

Η αμνηστία στην Υάνη, η σοσιαλϊμπεριαλιστική προέκταση στη Πολωνία, οι φασιστικο-πράξικοπηματα στην Τουρκία και στη Χιλή, δείχνουν τον παράδοξο, που φέρνουν οι υπερδυνάμεις. Η μαζική και χρόνια ανυπακοή στον σύγχρονο καπιταλιστικό κόσμο, η πείνα που θριξίζει τους λαούς στις χώρες του γ' κόσμου, τα παγκόσμια «κράνη» και η ανισότητα, δείχνουν πως ο καπιταλισμός έχει παύσει για το καλά σε Δύση και Ανατολή.

Παρά μόνο το παγκόσμιο προλεταριάτο στην ομόνομη με το εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα των χωρών του γ' κόσμου μπορεί να σώσει την ανθρωπότητα, την ειρήνη, την πρόοδο, την αναεθρομένη ανιδεότητα των λαών.

Παρά την κατασκευασμένη των ιμηνικών σοβ. σοσιαλισμό, κέρση από την πιο αντικομμουνιστική κλίκα του σύγχρονου κόσμου, την κλίκα του Κρεμλίνου, γίνεται όλο και πιο κατανοητό σε πλατιές μάζες των εργαζομένων πως μόνο ο σοσιαλισμός μπορεί να πάει μπροστά την ανθρώπινη ιστορία, να αναβίσει τον πολιτισμό σ' ανώτερα επίπεδα.

Η εποχή που ζούμε παρά τις θεωρητικές αλλαγές των Ρώσων ρεβιζιονιστών, εξακολουθεί να είναι η εποχή των προλεταριακών επαναστάσεων και του ιμπεριαλισμού.

«Τη κρίση θέλω την ανεξαρτησία, τα έθνη την απελευθέρωση και οι λαοί την επανάσταση» (Μαο) Αυτό είναι το ιστορικό ρεζιμι της εποχής μας. Καμία δύναμη όσο κι αν το συγκρατήσει προσωρινά δεν μπορεί να το γυρίσει πίσω!

Το μέλλον του κόσμου είναι ο Κομμουνισμός!

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1
Σήμερα διασπαστεί σε δύο αντιμαχόμενα μπλόκ. Από την μια μεριά το φιλορώσικο κομμάτι με επικεφαλής τον Α. Παπανδρέου, την φιλορωσική φράση μέσα στο ΠΑΣΟΚ, το ψευτο-ΚΚΕ και την ΕΑΡ, και από την άλλη, το φιλοδυτικό μπλόκ (Ν.Δ.).

Η πολιτική κατάσταση της χώρας χαρακτηρίζεται από τον ανταγωνισμό αυτών του δύο μπλόκ σ' όλους τους τομείς της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής ζωής. Ιδιαίτερα σήμερα την κατάσταση χαρακτηρίζει η προσπάθεια του φιλορώσικου μπλόκ να επιβάλλει την δική του κυριαρχία και την δικτατορία του απέναντι στο λαό. Αυτή είναι η πιο άμεση απειλή για την δημοκρατία.

Σαν πρώτο βήμα το φιλορώσικο μπλόκ έχει βάλει την συμμετοχή του ψευτο-ΚΚΕ στην κυβέρνηση. Με την καθιέρωση ενός εκλογικού νόμου που θα παραχαράξει την απλή νομολογία. Γι' αυτό και σήμερα έχει

σαν στόχο τις παλιές κεντρώες και φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις μέσα στο ΠΑΣΟΚ που είναι αντίθετες σε κάτι τέτοιο. (Αλευράς, Σημίτης, Τρίτσης κ.λπ.). Σ' αυτά τα πλαίσια βρίσκονται και οι τελευταίες κινητοποιήσεις ενάντια στον Τρίτη, παρά το ότι τόσο η ψευτο-ΚΚΕ όσο και ο Τρίτσης έχουν την ίδια αντιδραστική γραμμή πάνω στο βασικό ζήτημα των περιεχόμενων του σχολείου. Είναι δηλαδή υπέρ του σημερινού σχολείου, της καταπίεσης, της αμαθείας και της δουλοπρέπειας.

Εργαζόμενοι, δημοκράτες
Η μεγάλη παλλαϊκή ενότητα που κατακτήθηκε στις μέρες του Νοεμβρη δείχνει το δρόμο για μια νέα μεγάλη ενότητα.

Ενώπιον στους μεγαλύτερους σήμερα εχθρούς του λαού και του έθνους, τη Ρωσία και την Αμερική. Για μια αγωνιστική ενότητα για το δίκαιο των αμερικανικών βάσεων παράλληλα με την καταγγελία του

ελληνοβουλγαρικού πολιτικοστρατιωτικού συμφώνου, για την ανεξαρτησία, την δημοκρατία και το ψωμί.

Παρά το ότι η εργατική τάξη βρίσκεται σήμερα χωρίς το μαζικό πολιτικό της κόμμα, η αντίσταση όλου του λαού απέναντι στις υπερδυνάμεις μεγαλώνει. Ο λαός μας τις μιχαί βραβεία και ξέρε καλά πως μόνο αιμοφόρες και κακά μπορούν να φέρουν στον τόπο.

Όσο η αστική τάξη οδηγεί τη χώρα σε νέα δεσμά εξάρτησης και υποταγής, τόσο αφυπνίζονται εκείνες οι λαϊκές δυνάμεις που μπορούν να οδηγήσουν την χώρα στην πρόοδο και στην ανεξαρτησία, στο πλείρο των λαών και των χωρών του γ' κόσμου που σήμερα δίνουν σ' όλο τον κόσμο την πάλη για την ειρήνη, την ανεξαρτησία και την ειρήνη ενάντια στους μεταλύτερους καταπιεστές των λαών, στους υποδούλωτες των εθνών, στους εμπρηστές του πο-

λάου, στις δύο υπερδυνάμεις και ιδιαίτερα σήμερα τον σοβιετικό σοσιαλϊμπεριαλισμό.

Μπροστά σ' αυτή την παλλαϊκή ενότητα, στέκονται οι πραγματικοί κομμουνιστές που παρά τις μικρές τους σήμερα δυνάμεις, ούτε στιγμή δεν σταματούν την πάλη για την αποκάλυψη και το χτύπημα των εχθρών του λαού.

Η ενίσχυση με κάθε τρόπο της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ, το δυναμισμό των πραγματικών Μαρξιστών-Λενινιστών - Μαρξιστών είναι σήμερα μια βασική προσπάθεια για πολιτικές εξελίξεις προς όφελος του λαού και του τόπου.

ΖΗΤΩ Η ΗΡΩΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΗ ΟΧΙ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΟ-ΣΙΑΛΪΜΠΕΡΙΑΙΣΜΟ ΟΥΤΕ ΑΜΕΡΙΚΗ ΟΥΤΕ ΡΩΣΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ

Δημοσιεύουμε το γράμμα που μας έστειλε ο παλιός κομμουνιστής, πολιτικός πρόσωπος Κώστας Κυργιάννης (Λακαρέας).

Ο Αγωνιστής αυτός μαζί με την υπέροχη συντροφιά του στον αγώνα και τη ζωή, την Ελευθερία Κτενά (Αυγή) που σήμερα δεν βρίσκεται στη ζωή, στάθηκαν όρθιοι στην Χρυσταωφική τρομοκρατία, υπέρσπασαν την τιμή του ΚΚΕ και τον αρχηγό του Ν. Ζαχαριάδη, μέχρι το τέλος στην Τασκένδη.

Γιατί την Κομμουνιστική τους στάση διώχθηκαν, φυλακίστηκαν και ο σ. Λακαρέας κρατήθηκε για ολόκληρα χρόνια στα ψυχιατρεία του σοσιαλφασισμού.

Στο γράμμα που μας έστειλε βάζουμε εμείς σαν τίτλο την φράση: «ΖΗΤΩ Ο 2ος ΕΝΟΠΛΙΟΣ ΟΚΤΩΒΡΗΣ», που βροντοφώναζε η Ελευθερία Κτενά, για να δείξουμε πως το μέλλον των νέων Τσάρων του Κρεμλίνου είναι σκοτεινό.

ΖΗΤΩ Ο 2ος ΕΝΟΠΛΙΟΣ ΟΚΤΩΒΡΗΣ

«Σήμερα ο Ήλιος κατά Γαβριέλ και η Σελήνη κατά Φάραγγα Ελζών».

Προσάγγη Εβραίου Στρατιωτικού, πριν την εποχή μας, να σταματήσουν ο Ήλιος και το φεγγάρι. Να σταματήσουν την υποχρεωτική και νομοτελείαια τους τροχιά για να συντριψεί τους εχθρούς του φιλιτισμού πριν σκοτεινιάσει. Δεν γράφει η Παλιά Λιαθήκη αν σταμάτησαν. Δεν σταμάτησαν βέβαια.

Η απειλή του κωφισματος με φωτιά υποχρέωσε προσωρινά τον Γαλιλαίο να απαρνηθεί την ανακάλυψη του ότι η γη κινείται γύρω από τον Ήλιο, όταν όμως απομακρύνθηκε ο κίνδυνος του αναθάρρεψε και είπε: «Κι όμως κινείται».

Μόνο οι τιτάνες Ηγέτες φιλόσοφοι υλιστές Αρχηγοί και Δάσκαλοι Μαρξ, Έγκελς, Λένιν, Στάλιν παγκόσμια, και για την Ελλάδα ο Ζαχαριάδης δεν απαρνήθηκαν τις επαναστατικές τους αρχές γιατί ήταν κομμουνιστές. Ο νεοσάρος «σοβιετικός ηγέτης» Μ. Γκουρματσώφ που ομιλία του —γαρμποσάλα— στα 70 χρόνια του Οκτωβρη 1917-1987 και στον 20ο αιώνα, με καπνογόνα, που θυμίζει την πιο πάνω προσάγγη προς τους νόμους της ταξικής καπιταλιστορεβιζιονιστικής κοινωνίας—σ' αυτήν τώρα και η 2η Σοβιετική σοσιαλϊμπεριαλιστική Ένωση—που οπαρχόν και όδρον νομοτελείαια κι έξω από την θέληση μας σ' αυτούς. Η βασική αντίθεση κεφάλαιου και εργασιών, η ταξική πάλη, σαν κίνητρο συνάτης της κοινωνίας κ.λπ., κ.λπ. καθώς και η ενόπλη Προλεταριακή Επανάσταση που τις εξοφανίζει και εγκαθιδρύεται η αταξική σοσιαλιστική κοινωνία. Προσπαθεί να πείσει την ανθρωπότητα ότι η ΠΕΡΕ-ΣΤΡΟΪΚΑ του είναι σοσιαλιστική και προωθεί την ευημερία των Σοβιετικών ανθρώπων.

Προσπαθεί να απομακρύνει τον απόηχο του Σοβιετικού Επαναστατικού Λενινιστικού Στάλινικού συνθήματος «Ζήτω ο 2ος Ένοπλος Οκτωβρης» που επίσημα σε αίθουσα του Κρεμλίνου, τον νεοσάρον Σοβιετικό τον βροντοφώναζε η γνωστή Ελληνίδα Λαϊκή Αγωνίστρια Κομμουνίστρια Ελευθερία Κτενά Κυργιάννη (Αυγή).

Εγώ ο συντροφός της στη ζωή και την πάλη Κώστας Κυργιάννης Λακαρέας, χρησιμοποιώ σαν απάντησή μου τη σοφία των προγόνων και γονιών μας: «Θα πεισθώ ότι η ΠΕΡΕΣΤΡΟΪΚΑ είναι σοσιαλιστική όταν δοί με γυμνό το μάτι μου το αυτί μου, ή όταν αλλάζουν την τροχιά τους ο Ήλιος και το Φεγγάρι».

7 Νοέμβρη 1987
Κώστας Κυργιάννης
Λακαρέας

Η 24 ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ Κ.Ε. ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

ΦΙΛΟΓΚΟΡΜΠΑΤΣΩΦΙΚΟ ΝΤΕΛΙΡΙΟ ΚΑΙ «ΑΠΛΗ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ»

Το Σάββατο και την Κυριακή (7 και 8 Νοέμβρη '87) διεξήχθη στα πολυτελή υπόγεια του «Λορέρα» η 24η Σύνοδος της Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ.

Ο αστικός φίλο και αντι-κυβερνητικός τύπος κάλυψε τις εργασίες της με μεγάλη δημοσιότητα. Καμία όμως εφημερίδα δεν έβγαλε στο φως της ημέρας τις βασικές χαρακτηριστικές γραμμές αυτής της συνόδου και τις έβλεπε μέσα απ' τις πολυλογίες και τις «βαρυδούλες» αναλύσεις η τις άφησε να κινούνται υπόγειοι και καταχθόνιοι σε ευθεία αναλογία με τα υπόγεια του

«Λορέρα». Σ' αυτήν την Σύνοδο ειπώθηκαν πολλά και διάφορα. Τα περισσότερα ξανοειπωμένα, ξαναβηρνωμένα, με γρίφους και μπορδοκλώματα. Πράγματα ξένα και κουραστικά για τον ξάστερο, ζωντανό και δυναμικό λαϊκό λόγο και λογική.

Ωστόσο σ' αυτήν την σύνοδο τα λιγότερα, που ειπώθηκαν, ήταν και τα σπουδαιότερα, γύρω απ' τα οποία περιστράφηκε η «σύζητηση» και που με τη δυναμική τους χαρακτήρισαν τις ερχόμενες εξελίξεις...

Η ΒΑΣΙΚΗ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ

Ο Παπανδρέου μίλησε για όλα γενικά και αφηρημένα και για τα περισσότερα στην ουσία δεν είπε τίποτα. Για τα λίγα, που μίλησε περισσότερο συγκεκριμένα και ουσιαστικά είπε:

«Εμείς είμαστε κατεξοχήν η ηγετική δύναμη. Εάν παρακολουθήσει κανείς τις θέσεις Γκορμπατσώφ και την κομμουνιστική αλλαγή που γίνεται εκεί τότε μπορεί εύκολα να καταλάβει γιατί εμείς είμαστε η αριστερά και το μέλλον της αριστεράς. Δεν χαρίζουμε σε κανέναν λέξη».

Εύκολα λοιπόν κι εμείς καταλαβαίνουμε ότι ο Παπανδρέου θέλει τον Γκορμπατσώφ κι ο Γκορμπατσώφ θέλει τον Παπανδρέου για τον παρόν και το μέλλον της αριστεράς, παγκόσμια και στην Ελλάδα. Το μόνο που λείπει είναι να χωθεί και το «Κ-ΚΕΣ» στο ΠΑΣΟΚ και όλα να πάρουν τον δρόμο τους.

Σ' «Η πολιτική του Γκορμπατσώφ είναι μια πολιτική ανοιχτή και θετική προς την Ευρώπη, με προτάσεις για την ειρήνη και τη μείωση των πυρηνικών εξοπλισμών και με τις προτάσεις για οικονομική συνεργασία».

Γι' αυτό ο Παπανδρέου μένει στην Ευρώπη (μέσα στην ΕΟΚ) για να μεταφέρει «κατευθείαν» τα «υπόγεια» Γκορμπατσώφ μέσα στους κόλπους της Γ.Υ. Αυτό είναι «δραστηριότητα» στην «πρωτοβουλία των δ» για να προωθεί την «ειρήνη» Γκορμπατσώφ. Γι' αυτό ζητωκραυγάζει υπέρ της συμφωνίας Ρήγκαν-Γκορμπατσώφ για την μείωση των πυρηνικών εξοπλισμών, γιατί αυτή η μείωση τελικά αφήνει ανοχύρωτη την Ευρώπη απέναντι στον στρατιωτικό Ρώσικο «αστακό». Γι' αυτό ο Παπανδρέου φέρνει Αλουμίνας, Φωταέρια στην Ελλάδα για να δώσει και οικονομικά τη χώρα στην Ρωσία μέσω της Γκορμπατσώφικής «οικονομικής συνεργασίας».

3. «Η αποκέντρωση της εκτέλεσης είναι κοντά στη δημοκρατικότητα στη διαμόρφωση. Αυτή είναι και η πορεία που οφείλουν να ακολουθήσουν οι λαοί που έχουν ανοιχτεί στην Ανατολική Ευρώπη. Και έχουμε δικαίωμα να λέμε ότι εκεί, το '74, στη διακήρυξη της 3ης του Σεπτεμβρίου, παίρνουμε από τότε θέση ουσιαστική σ' αυτά τα θέματα: συμμετοχή του λαού, αποκέντρωση κ.λπ.»

«Εχουμε γι' αυτό δικαίωμα να λέμε ότι είμαστε περηφανοί. Γιατί, από την πρώτη στιγμή διαμορφώσαμε μια πορεία που—κατά τη γνώμη μας—αξίζει το όραμα, αξίζει να τη λέμε σοσιαλιστική».

Εδώ ο Παπανδρέου το παρακάνει. Με λίγα λόγια λέει πως αυτός ξεκίνησε την ελληνική «Περειστρώση» απ' το '74 και σήμερα έρχεται η «Ανατολική Ευρώπη» (ο Γκορμπατσώφ) για να τον μιμηθεί!...

Ο αρχηγός μιας υπερδύναμης μιμείται τον Παπανδρέου ή ο Παπανδρέου εφευρίσκει και δημιουργεί τεχνητά ιδεολογήματα για να δώσει την εντύπωση της ιστορικής συνέχειας και σύγκλισης με την Ρωσία. Μάλλον το δεύτερο συμβαίνει, γι' αυτό και ο Παπανδρέου «είναι περηφανός» που ο «σοσιαλισμός» του έρχεται να συμπεριενωθεί και να ταυτιστεί σήμερα με τον «υπαρκτό σοσιαλισμό» της «Ανατολικής Ευρώπης».

4. «Ειδικότερα, θα ήθελα γι' αυτή την περίοδο να τοβίσω ότι πρώτος ο γυνικός γραμματέας, ο Γκορμπατσώφ, κατορθώνει—προσωρινά εν πάση περιπτώσει, κι υχρώμαστε μονίμως—να υποτάξει τις Ένοπλες Δυνάμεις στην πολιτική εξουσία».

Συνεχίζει λοιπόν ο Παπανδρέου, παρουσιάζοντας τον «περηνόρω-

πο» Γκορμπατσώφ, που κρατάει στα χέρια του—όλην την πολιτική και στρατιωτική εξουσία. Ποιών μας θυμίζει ένας τέτοιος «περηνόρωπος»; Ο Χίτλερ μας έρχεται αμέσως στο μυαλό...

Και τι λέει γι' αυτόν τον «περηνόρωπο»;

Λέει: Για σου «πρώτε», «γενική γραμματεία» Γκορμπατσώφ, «σοι εντοχόμαστε μονίμως» να είσαι «περηνόρωπος». Ούτε ένας φρεσκοστρατιωλογημένος κομμουνιστής δε θα χαίρεται με τόσο πάθος, πίστη και ορμή τον αρχηγό του.

5. «Θα πρέπει να μην ξεχνά κανείς ότι η Σοβιετική Ένωση είχε όχι μόνο τη μαρξιστική επίθεση και τη βίβλη αλλά και την τράχη, πραγματικά, ανθρωπινό κόστος, επίθεση της ναζιστικής Γερμανίας».

Μια πραγματικότητα της τοτινής κοκκινής Σοβιετικής Ένωσης τοι Στάλιν, μεταφερόμενη στο σήμερα—της μισής ιμπεριαλιστικής Ρωσίας του Γκορμπατσώφ—αποκτάει αντιπάρτα μια άλλη, ακριβώς αντίθετη διάσταση. Οι τοτινές συνθήκες με έναν ανερχόμενο Γερμανικό ιμπεριαλισμό—φασισμό είναι ακριβώς αντίθετες με το σήμερα, που έχουμε έναν ανερχόμενο ρώσικο σοσιαλ-ιμπεριαλισμό.

Πάντα ο ανερχόμενος ιμπεριαλισμός ξεκινά πρώτος την επίθεση. Τότε ήταν ο Χίτλερ ο επιτιθέμενος και ο πόλιτοπος κόσμος ο αμυνόμενος. Τώρα είναι ο Γκορμπατσώφ ο επιτιθέμενος και ο κόσμος πρέπει να αμυνθεί.

Ο Παπανδρέου παρουσιάζει τον Γκορμπατσώφ ότι δήθεν βρίσκεται σε άμυνα. Εμείς σήμερα βλέπουμε τον Ρήγκαν και την Αμερική «να παίρνουν ποδι» απ' όλες τις γωνιές του κόσμου και τον Γκορμπατσώφ με τη Ρωσία «να χάνονται» σε όλες τις γωνιές του κόσμου. Ο πρώτος βρισκόταν σε μια διαδικασία μακροπρόθεσμης υποχώρησης και στρατηγικής άμυνας (όντως ποιά επικίνδυνη και τεχολογική) και ο δεύτερος σε μια πορεία ανοόδου και στρατηγικής επίθεσης (επίσης επικίνδυνη και καταχτητική).

Ψεύδεται λοιπόν ο Παπανδρέου όταν μιλάει για την δήθεν αμυνόμενη (στην πραγματικότητα επιτιθέμενη) σημερινή Ρωσία. Και το κάνει για να δικαιολογήσει τις τεραστίες, πολεμικές και πυρηνικές της δαπάνες, δίνοντάς της «άφεση αμαρτιών», λέγοντας ότι:

«Η μεταφορά της υπεραξίας, του κοινωνικού πλοναγματος, από τον ατομικό χώρο στην βιομηχανία και μέσα σ' αυτό το χώρο, μια μεταφορά πόρων—η πρώτη επιλογή—στις Ένοπλες Δυνάμεις».

Οι τε ο Γκορμπατσώφ δε θα τοβίσει να παει κάτι τέτοιο στον πεινασμένο και στριμωγμένο απ' τις τεραστίες πολεμικές δαπάνες Ρώσικο λαό. Αντ' αυτού το λέει ο Παπανδρέου στον πεινασμένο και εξαθλιωμένο ελληνικό λαό για να παρουσιάσει απ' τη μια την «ομοιοτητα των δυο σοσιαλισμών» και κι εδώ, αλλά και για να δικαιολογήσει πειστικά απ' την άλλη τον «αρχηγό» του στον δισπίστο ελληνικό λαό.

6. Επίσης ο Παπανδρέου παρατηρεί ότι στην Ρωσία, που «ένα τεράστιο ποσοστό του εθνικού προϊόντος πηγαίνει στην πολεμική βιομηχανία...» σ' αυτόν και μόνο τον τομέα, έχουν τεχνολογία περίπου ισότιμη με την τεχνολογία των ΗΠΑ—και σε ορισμένους τομείς, υποτόμως αυτής της τεχνολογίας είναι πιο προχωρημένοι από τις Ηνωμένες Πολιτείες».

Αυτό είναι! Η Ρωσία και τεχνολογικά είναι ανώτερη απ' την Αμερική. Τι περιμένουμε λοιπόν; Ας αλλάξουμε προσάτη για να ωφεληθούμε και «τεχνολογικά!»...

7. Τι άλλο λέει ο Ανδρέας και ιδιαίτερα για τις Ρώσικες επεμβάσεις στον Αφγανιστάν και μέσω των φερεφώνων τους Βιετναμέζων στην Καμπούτζη;

Λέει: «Δεν είπα βέβαια ότι η παρουσία της Σοβιετικής Ένωσης στο Αφγανιστάν ή η εισβολή του Βιτνιάμ στην Καμπούτζη δεν περιλαμβάνονται στο σχήμα που παρουσιάζω. Υπάρχει όμως διαφορά. Οι χώρες του «υπαρκτού σοσιαλισμού» δεν είναι επεκτατικές. Αλλά είναι μέσα στο παιχνίδι, στο πηγ-πογκ, σε παγκόσμιο γεωπολιτικό επίπεδο, για να αυξήσουν τη σημασία τους, το ρόλο τους, εν όψει κάποιας μελλοντικής σύγκρουσης».

Εδώ ο λόγος γίνεται σχιζοφρενικός. Απ' τη μια «ο υπαρκτός σοσιαλισμός» δεν είναι επεκτατικός—και από την άλλη έχουμε «παρούσια» σε άλλες χώρες και «εισβολή»... Δηλαδή, «Ναι μεν, αλλά...»

Το «αλλά» κολάει στο ότι ο κοκοροπόρος «ο υπαρκτός σοσιαλισμός» εξαναγκάζεται και υποχρεώνεται απ' τον κακό Αμερικάνικο ιμπεριαλισμό να μπαίνει σε άλλες χώρες και να τις ρημάζει, γιατί οι δυο υπερδύναμεις βλέπουν τους λαούς και τις χώρες «μαπαλάκια» του «πυγ-πογκ» και όσο πιο πολλά «μαπαλάκια» έχει η Ρωσία τόσο καλύτερο «περβίς» θα κάνει για το πρώτο στρατηγικό πηγάδι του τελειωτικού «σπ», του παγκόσμιου πολέμου.

Αυτό είναι μια αλήθεια, αλλά τι «ειρήνη» και «συνεργασία» του Γκορμπατσώφ μας πασάρει, αφού κι ο ίδιος ο Παπανδρέου, έμμεσα αλλά καθαρά, παραδέχεται ότι όλοι εμείς είμαστε «μαπαλάκια», ότι έρχεται η «σύγκρουση» κι εκείνος αναλαμβάνει τον ρόλο του «πισιρικό», που μαζεύει τα «μαπαλάκια» του μεγάλου, αλλά «καλού παικτη» Γκορμπατσώφ.

8. Τι άλλο έβγαλε ο Παπανδρέου απ' το σακούλι του; «Στη Σοβιετική Ένωση και στην Ανατολική Ευρώπη, στο θέμα της οικολογίας, έχουν τεράστιες ευαισθησίες. Και αυτό είναι μια διάσταση θετική και συνδέεται με τον τίτλο «σοσιαλιστικό».

Μάλιστα! Αυτό είπε... και για το «Τερνομπίλ» δεν είπε ούτε μια κουβέντα. Το «οικολογικό» θράσος της «Σοβιετικής Ένωσης» και της Ανατολικής Ευρώπης», αλλά και του Παπανδρέου έχει ξεπεράσει και τα πιο ακραία όρια ανοχής. Και αυτή την παραχάραξη της μέρας σε νύχτα την λέει «με τον τίτλο σοσιαλιστικό». Περιττεύουν τα παραπέρα σχόλια...

Ο Παπανδρέου στην 24η σύνοδο ήταν ο βασικός εισηγητής και ομιλητής κι αυτήν την βασική ιδεολογική γραμμή πρότεινε στην Κεντρική Επιτροπή του ΠΑΣΟΚ για την πορεία του από εδώ και πέρα. Η «γραμμή» ψηφίστηκε, παρά τις πενήντα αποχές, και υιοθετήθηκε. Κύλησε το νερό στο Γκορμπατσώφικό αυλάκι...

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ: — Είπατε κάτι για την απλή αναλογική, όπως μάθαμε; — Μ' αυτό προωκίζεται και η απάντηση που θα δώσετε στον κ. Φλωράκη; — Σύντομα κ. Πρόεδρε; — Επειδή εκείνος περιμένει απάντηση; ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: — Κοίταξε, μπορεί να περιμένει αλλά δεν είναι ώριμος να δώσω απάντηση ακόμα».

Με άλλα λόγια: Η ψευτο-απλή αναλογική με κάποιο κατώτερο όριο—«πλαφόν», που φμώνει τις

μικρές λαϊκές κι αριστερές πολιτικές δυνάμεις, αλλά εξασφαλίζει την πγκυβέρνηση Παπανδρέου-Φλωράκη, με τις εισηγίες του Γκορμπατσώφ, είναι καρπός ανόριμος ακόμη πάνω στο δένδρο της κυβέρνησης, γιατί «κάποιος αντιρρησης» δεν τον αφήνουν να φραμώσει. Που θα πάει όμως; «Αυτοί» θα μπουν στην άκρη και η «ωριμότητα» θα έλθει. Υπομονή Χαρίλαε, ξέρουμε πως τα έχεις «μυημένα» και «μπορείς να περιμένεις». Η «απάντηση» που θέλεις «έρχεται»...

Η ΦΙΛΟ-ΡΩΣΙΚΗ ΦΡΑΣΙΑ ΜΕ ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΝ «ΑΠΛΗ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ»

Στην σύνοδο αυτή του ΠΑΣΟΚ μίλησαν 46 μέλη της Κεντρικής Επιτροπής.

Ο καθένας είπε «το μακρι και το κοντό του».

Ωστόσο μέσα σ' αυτό το χάος των ομιλητών και των παρεμβάσεων τους ξεχωρίσαν τουλάχιστον 10 ομιλητές, που είπαν το ίδιο πράγμα: «Απλή αναλογική» και «οικονομία-συνεργασία με την παραδοσιακή αριστερά».

Ρόκκος, Ρέππας, Παπαϊωάννου, Γιαννοπούλος, Κουλούρης, Λαφου-Αντωνίου, Γαϊτανιώτης, Τρικοκης, Δασκαλάκης, Νεοκλής με μια φωνή, με μια κίνηση, με συντονισμό, σε συγχρόδια σήκωσαν ψηλά τη σημαία της «απλής αναλογικής», που ανοίγει τον δρόμο στην συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-«Κ-ΚεΣ».

Ο Παπανδρέου με τα «Γκορμπατσώφικά» του αναφέρθηκε στην ιδεολογική γραμμή. Με την συνέπεια του τοποθετήθηκε εμμένως για άλλη μια φορά—πέρ της πολιτικής γραμμής της «απλής αναλογικής». Αυτός τίθεται δήθεν υπεράνω φραξίων, είναι ο ισορροπιστής, αλλά στην ουσία είναι με την ψευτο-αναλογική μαζί με το «Κ-ΚεΣ», πράγμα που, όχι μόνο απ' τη συνάντηση στο Καστρί, αλλά και απ' την εμπειρία—την θετικότητα, που δείχνει, φαίνεται κι από μόνο του.

Ωστόσο όμως «δεν είναι ώριμος ακόμη». Δεν έχει φέρει τα πράγματα εκεί που θέλει. Γι' αυτό βάζει τους «δικούς του», τους «10», να διαμορφώνουν, αντιπαράθεση, ζυμωτή και πολιτικό κλίμα πίεσης μέσα στην Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ. Αυτοί οι «10» ήταν η πολιτική γραμμή της φίλο-ρώσικης «απλής αναλογικής», αποτέλεσμα και γέννημα της φίλο-Γκορμπατσώφικής ιδεολογικής γραμμής του Παπανδρέου.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η 24η σύνοδος της Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ σφραγίστηκε από δύο ζητήματα: Την ιδεολογική γραμμή «Γκορμπατσώφ» και την πολιτική γραμμή της φιλορωσικής νεοαναλογικής, που γι' αυτήν έγιναν και οι «κονταρομαχίες», αναδεικνυόμενη για άλλη μια φορά σε «κλειδί των πολιτικών εξελίξεων» στην χώρα...

—ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΟΜΠΡΟΗ Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο ΚΩΣΤΑΣ ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Βερανζέρου 55 Αθήνα τηλ: 5241058

ΑΚΟΜΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΟΡΩΣΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 4

Μια πραγματική φιλερηνική κλιβέρνηση στο ζήτημα αυτό το ανταγωνισμό θα υπεράσπιζε τη θέση ότι καμιά λουρίδα της γης δεν μπορεί να μείνει ουσιαστικά αποπρηγικοποιημένη όταν οι δυο υπερδύναμεις είναι εξοπλισμένες μέχρι τα δόντια. Απ' αυτές πρέπει να ξεκινήσει ο αφοπλισμός.

ΤΟ ΝΕΟ ΑΜΥΝΤΙΚΟ ΔΟΓΜΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Στον ανταγωνισμό της με τις ΗΠΑ η ΕΕΣΔ έχει σαν στρατηγικό της στόχο την περικύκλωση και την κυριαρχία στην Ευρώπη. Για να μπορέσει να ανταγωνιστεί τις ΗΠΑ που είναι ισχυρότερες οικονομικά αξιοποιεί την στρατιωτική της ισχύ. Αλλιώς η Παγκόσμια ηγεμονία της είναι αδύνατη. Σ' αυτή την περικύκλωση της Ευρώπης τα Στένα παίζουν το μεγαλύτερο ρόλο.

Ετσι στο ζήτημα της ελληνοτουρκικής κρίσης στο Αιγαίο ο Α.Π. ζητάει τον εξοπλισμό της Αθήνας ξέροντας ότι η Τουρκία δεν θα δεχθεί κάτι τέτοιο. Χρησιμοποιώντας λοιπόν αυτό το πρόσχημα δεν συμμετέχει στα γυμνάσια του ΝΑΤΟ. Η συμμετοχή μένει μόνο στα χαρτιά.

Το ΝΑΤΟ δεν ελέγχει απ' οφείας καμιά ελληνική μονάδα και είναι τέτοια η πολιτική του αδυναμία ώστε να μην μπορεί να αναλάβει σήμερα τη διοίκηση μιας ταξιαρχίας στη Λήμνο που του προσφέρει ο Α.Π. για να μην έρθει σε σύγκρουση με την Τουρκία. Παράλληλα ο Α.Π. διαμορφώνει την εισημητική πολιτική ότι τα όπλα πρέπει να στραφούν στην Τουρκία και το «νέο αμυντικό δόγμα» προβάλλει τη θέση ότι δεν υπάρχει κίνδυνος από Βορρά οπότε και από την Βουλγαρία δηλ. τη Ρωσία. Εχθρός το ΝΑΤΟ, φίλος η Βαρσοβία. Αιτη είναι η καρδιά του νέου δόγματος. Σ' αυτή τη στρατηγική γραμμή υποτάσσονται οι στρατιωτικές δυνάμεις στην Ελλάδα και καθοδηγούνται και διαπαιδαγωγούνται τα στρατιωτικά στελέχη της αστικής τάξης. Και στα λόγια και στην πράξη το βουλγαρικό μέτωπο είναι αψόφακτο. Ο στρατιωτικός όγκος της Ελλάδας είναι στον Έβρο ενώ με την πρόσφατη κρίση στο Αιγαίο το Μάρτη οι βουλγαρικές μεραρχίες κινήθηκαν προς την Α.Θράκη. Ο Παπανδρέου αφού έχει ήδη πγγράψει το στρατιωτικό—πολιτικό συμφωνο με τη Βουλγαρία με πρόσχημα την κρίση στέλνει τον Παπούλια στο Ζιφκόβο για να δηλώσει έμπρακτα την αξία της συμμαχίας με την Βουλγαρία. Έτσι η πολιτική αυτή του Α.Π. διαμορφώνει αντικειμενικά μια νέα κατάσταση στην Α. Μεσόγειο. Η κυριαρχία του ΝΑΤΟ κλονίζεται αποφασιστικά και κινδυνεύει να διαλυθεί η Ν.Α. του πτερυγία. Αν λοιπόν η Ρωσία έχει σταθερή πρόσβαση στην Ελλάδα τότε η Τουρκία και οι αντίστοιχες θέσεις των ΗΠΑ θα βρεθούν σε πλήρη απομόνωση. Στο Νοτιο-το Συρία, Βορεια και Ανατολικά η Ρωσία, δυτικά η Βουλγαρία, και η Ελλάδα. Είναι τότε αμφίβολο αν η Τουρκία θα μπορούσε να κρατήσει τη Στένα.

ναμια της κατερχόμενης υπερδύναμης των ΗΠΑ. Η πολιτική της αστικής τάξης της Ελλάδας προς την Ρωσία δεν προϋποθέτει μια οικονομική ρήξη με την Ευρώπη. Αυτή είναι σε θέση πάνω στο οικονομικό έδαφος της Ευρώπης να κάνει φιλορωσική πολιτική. Άλλωστε αυτό συμφέρει σήμερα τη Ρωσία: Μέσα στην ΕΟΚ να έχει μια φιλική της δύναμη που να υπονομεύει και να διασπάει τον δικτικό ευρωπαϊκό και Αμερικάνικο ιμπεριαλισμό.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΡΩΣΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

Οι στενές αποκλειστικότερες σχέσεις του Α.Π. στη Μεσόγειο είναι τα δύο φιλορωσικά φασιστικά καθίσματα των Ασσάφ και Κανταφ και είναι χυπητή η κόλυψη της διεθνούς τρομοκρατίας του δεξιόρου.

Οι χώρες της ΕΟΚ απέναντι στις τρομοκρατικές ενέργειες του φιλορωσίου φασίστα Ασσάφ δείχναν μια αδύναμη στάση και αρκέστηκαν σε μια χλιαρή δήλωση που καταδικάζει τα κράτη που υποκινούν την τρομοκρατία χωρίς να κάνουν μια συγκεκριμένη τοποθέτηση για την Συρία. Κι όμως ο Α.Π. δεν υπογράψε ούτε και αυτή την δήλωση.

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Όμως η πολιτική αυτή αποκαλύπτει και από τον τρόπο που τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και ο φιλοκυβερνητικός τύπος διαμορφώνουν την κοινή γνώμη. Μια πολιτική μόνο αντικειμενική με όριους είναι τον Γκορμπατσώφ και κουβέντα για Αφγανιστάν, Πολωνία, Καμπούτζη. Αλλά και η στάση της Ρωσίας απέναντι στον Α.Π. είναι ενδοκυβερνητική των σχέσεων τους. Ούτε μια φορά δεν έχει διατυπωθεί η παραμικρή κριτική αντίθετα το ΤΑΣΣ έχει προχωρήσει στα πιο κολακευτικά λόγια.

Οικονομικά ο Α.Π. επιδιώκει την οικονομική διεύθυνση του σοσιαλ-ιμπεριαλισμού στην Ελλάδα. Ενώ πήγε στο Νταβός με παρακάκια και μετανοίες για επενδύσεις από τότε μέχρι σήμερα αντί για ευρωπαϊκές επενδύσεις έχωμε μόνο ρώσικες. Το εργασιότι της Αλουμίνας, εισαγωγές αργού από τη Ρωσία, ηλεκτρική ενέργεια από Βουλγαρία με την Ελλάδα. Έτσι η πολιτική αυτή του Α.Π. διαμορφώνει αντικειμενικά μια νέα κατάσταση στην Α. Μεσόγειο. Η κυριαρχία του ΝΑΤΟ κλονίζεται αποφασιστικά και κινδυνεύει να διαλυθεί η Ν.Α. του πτερυγία. Αν λοιπόν η Ρωσία έχει σταθερή πρόσβαση στην Ελλάδα τότε η Τουρκία και οι αντίστοιχες θέσεις των ΗΠΑ θα βρεθούν σε πλήρη απομόνωση. Στο Νοτιο-το Συρία, Βορεια και Ανατολικά η Ρωσία, δυτικά η Βουλγαρία, και η Ελλάδα. Είναι τότε αμφίβολο αν η Τουρκία θα μπορούσε να κρατήσει τη Στένα.

ΜΗΠΩΣ Ο ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΗΝ ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ;

Μήπως ο Α.Π. εκβιάζει τις ΗΠΑ όπως ο Καραμανλής στην περιφημη πολυδιάστατη πολιτική του. Αν ο Α.Π. όμως εκβιάζει τις ΗΠΑ σαν Ευρωπαϊσος θα ήταν υπέρ της πολιτικής ένωσης της Ευρώπης όπως ο Καραμανλής. Αλλά αυτός ακριβώς είναι ορκισμένος εχθρός της πολιτικής και στρατιωτικής της ενότητας. Αν είναι έτσι τότε γιατί δεν τον πνίγει στρατιωτικά η Αμερική και οικονομικά η Ευρώπη; Έχουμε ξαναπεί ότι ο Α.Π. και το κομμάτι της αστικής τάξης που καθοδηγεί εκμεταλλεύεται ακριβώς τον δικτικό ευρωπαϊκό φασισμό, και τη δι-

• Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η στρατιωτική ένωση της Ευρώπης που βέβαια στόχο έχει την αντιμετώπιση της Ρωσικής επίθεσης.

ΚΑΜΠΟΤΖΗ

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΔΙΑΣΠΑΣΗΣ ΤΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

Σημαντικές είναι οι εξελίξεις στην υπό Βιετναμέζικη κατοχή Καμπούτζη. Το καθεστώς των ανδρικών του Χουν - Σεν που εγκαταστάθηκε στην ε-

ξουσία του Καμπούτζιανικού κράτους μετά την εισβολή Βιετναμέζικων στρατευμάτων τον χειμώνα του 1978, και κάτω από ρωσική κάλυψη, σίγου-

Από την άνοιξη προ μιας περασ-
ο Σιγανούκ, αφού απαλλάχθηκε από
τη θέση του αρχηγού κράτους, έχει
αναπτύξει ιδιαίτερη δραστηριότη-
τα, που σαν στόχο έχει τη διεξαγω-
γή διαπραγματεύσεων με τα ανδρικό-
κλά των βιετναμέζων χωρίς όρους
όμως αποχώρησης των στρατιωμά-
των κατοχής.

Σ' αυτή την πρόταση ήταν αντι-
θετοί οι κόκκινοι Χ μέρη, η Κίνα και
2 χώρες του ΑΣΕΑΝ, η Σιγκαπούρη
και η Ταϊλάνδη.

Παρενθετικά αναφέρεται το Α-
ΣΕΑΝ είναι συνασπισμός ασιατι-
κών χωρών: Μπουρνέι, Ινδονησία,
Φιλιππίνες, Σιγκαπούρη, Ταϊλάνδη
και Μαλαισία.

Στο τέλος του Ιούλη το Βιετνάμ
και η Ινδονησία, σαν εκπρόσωποι
του ΑΣΕΑΝ, εκπόνησαν μια πρότα-
ση άτυπη ένωσης των τριών φρα-
ζίων που συγκροτούν την τριμελή
κυβέρνηση συνασπισμού της Δη-
μοκρατικής Καμπούτζης και της κοι-
βέρνησης των ανδρικών του Χουν
Σεν. Σ' αυτή την πρόταση πα-
λαιδιά αντάρτσων οι κόκκινοι
Χμέρ.

Τον Αύγουστο το ΑΣΕΑΝ κάνει
την ίδια πρόταση με 2 προϋποθέ-
σεις:

- 1) να πάρει μέρος στις συζητή-
σεις και το Βιετνάμ το συντομότε-
ρο και 2) να γίνουν δόκτα τα «8 ση-
μεία», σχέδιο ειρήνης που έχει προ-
ταθεί από τις δυνάμεις της αντιστά-
σης τα 1986 (δημοσιεύθηκαν στο
φύλλο αρ. 52 της 2 Οκτωβρίου '87
της Ν. Α).

Σ' αυτή την πρόταση ήταν το
Βιετνάμ που ανητήθηκε, φανερόν-

τως είναι το πραγματικό του προ-
σχημα και υποκαλύπτοντας ότι οι
προθέσεις του είναι να μην αποχω-
ρήσει από το έδαφος της Καμπού-
τζης.

Το Σεπτέμβρη που βρέθηκε ο Σιγα-
νούκ στη Γαλλία για διακοπές, ο
πρωθυπουργός του προέταξε σχέδιο για
διάλογο ανάμεσα στις αντίθετες κα-
μπούτζινικές ομάδες. Αυτή την
πρόταση την αποδέχθηκε ο Σιγα-
νούκ, τα ανδρικόκλα της Πνομ -
Πενγκ και το Βιετνάμ. Και την 1η Ο-
κτωβρίου ο Γκρομσκo συνεικρόθησε
το ρωσικό κράτος να θέσει τη
θέση των ανδρικών, σχολιάζον-
τάς, την σαν «ένα απόδειξη καλής
θέλησης από τους καμπούτζιανούς
συναρχότες του Βιετνάμ».

Μεχρή τότε οι Βιετναμέζοι επε-
χτησιάζει και τα τσιρικά τους στη
Καμπούτζη ήταν αντίθετοι σε κάθε
διάλογο με τον Πολ - Ποτ και τις
δυνάμεις του. Τώρα βλέπουμε μια
μεταβολή στην τακτική τους, που έ-
χει να κάνει με την νέα τακτική του
Βιετνάμ και της Μόσχας.

Πρόσφατα το Βιετνάμ δέχτηκε
να γίνει μέλος στην ΟΗΕ για-
την Καμπούτζη. Μάλιστα υπήρξε
εκπρόσωπος του Ανοι δήλωσε ότι
κατόντι οι χώρες που δεν έχουν
αναγνωρίσει το καθεστώς της Πνομ
Πενγκ παρακολούθησαν προς το
τέλος του χρόνου, μερικη αποχώ-
ρηση βιετναμικών στρατευμάτων
περίπου 20.000 στρατιωτών. Σίμ-
φωνα με εκτιμήσεις αμερικανών οι
βιετναμέζοι στρατιώτες που βρι-
σκονται σήμερα στην Καμπούτζη ε-
ίναι περίπου 150.000.

Αιτή η πρόταση δημιουργεί

ρα δεν περνάει καλές μέρες, κάτω από το σφουροκόπημα του καμπούτζιανικού
ανταρτικού.

Όμως οι Βιετναμέζοι και οι Ρωσοί πάτρωνες τους επιχειρούν σήμερα
ένα ρήγμα στις δυνάμεις της αντιστάσης χάρη στην υποχρηρική στάση του
Σιγανούκ.

ένα κλίμα τακτικότητας και υπη-
χασμού στη Δίση και στον Σιγα-
νούκ, ο οποίος απ' ότι πληροφο-
ρούμαστε ήδη πρέπει να έχει προ-
ματοποιήσει τη συνάντησή με τα
ανδρικόκλα σε γαλλικό έδαφος, που
προσφέρθηκε από τους Σιγα-
νούκ και τις δυνάμεις τους.

Είναι χαρακτηριστική η στάση
των ασπικών τάσεων των Αντικών
χωρών στο ζήτημα της Καμπούτζης.
Απ' τη μια πλευρά η στάση υποχω-
ρησης και εφησυχασμού τους απέναν-
τι στον ηγεμονισμό του ρωσικού
σοσιαλμπεριαλισμού και απ' την
άλλη η αντίθεση τους στο καθε-
στώς του Πολ - Ποτ, τους εκάναν
υπόχρηρους για τη βιετναμέζικη ε-
ισβολή και να συγκεντρώνουν τα
πρώ τους ακόμα στο παλιό καθε-
στώς, εννοώντας αντικειμενικά
τους επηστήτες. Ιδιαίτερα οι Γάλ-
λοι είχαν συμφωνήσει παλιά, όταν
ήταν κυρίαρχοι στην Ινδονησία και
με το καθεστώς Πολ - Ποτ τα έχου-
σαν.

Γι' αυτό και τώρα ξανασηθύνουν
τις θέσεις τους για να δημηογρα-
φούν προϋποθέσεις για νέα επανό-
στασις. Δεν είναι απίθανο μάλιστα να
έχουν εξασφαλίσει κάποιες υπο-
σχέσεις των Ρωσών για αυτό.

Όμως αν κανείς μελετήσει την
γενικότερη τακτική του σοσιαλι-
μπεριαλισμού στις περιόδους που έ-
χει κάτω απ' την κατοχή του, θα δει
ότι ποτέ δεν είναι διατεθειμένος
να εγκαταλείψει ούτε ένα κομματι-
κι γης.

Το ίδιο συνέβηκε και στο Αργεν-
τινιστάν με τη δόση γραμμή του

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΥΡΔΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Οι Τούρκοι και Κούρδοι αριστε-
στε, πολιτικοί πρόσφυγες που ζουν
στο Λαύριο, ανέβασαν σε ένα ανι-
περσ επίθετο τον αγώνα τους για
την υπερασπίση των δικαιωμάτων
τους. Στις γκαρτρίες για πρώτη φορά
Επιτροπή από την πλειοψηφία των
αντιφασιστικών οργανώσεων και
με βάση την επιτροπή ετοιμά-
σαν κινήση τους.

Η ΟΑΚΚΕ χαιρετίζει αυτή την ε-
πιτροπή και την θεωρεί σαν ένα θε-
τικό βήμα για την έκφραση της α-
λληλεγγύης στον Τουρκικό λαό και
για την υπεράσπιση των δι-
καιωμάτων των πολιτικών
πρόσφυγων στη χώρα μας.

Στις 10 Νοέμβρη η Επιτροπή των
Τούρκων και Κούρδων πολιτικών
πρόσφυγων έδωσε συνέντευξη τε-
λεσι στα γραφεία του δικηγορικού
Συνασπισμού στην συνέντευξη
πλησι παρέστηθη και εκπρόσω-
πος της ΟΑΚΚΕ.

Εκπρόσωπος της επιτροπής, κα-
ταρχία του υποεργό Δροσογιάννη
για την ύπωση καμπάνιας, και
εξοικονομεί ενάντια στους φακί-
κούς πρόσφυγες, αποκαλώντας τους
σε πρόσφατες δηλώσεις του
πράχτηρος του Εβρέν.

Ο Δροσογιάννης δεν μας θέλει
είτε - γιατί εκπροσωπούμε τον
τουρκικό λαό. Πράγμα που δεν θέ-
λουν οι αντιφασιστικοί της Ελλάδας
και της Τουρκίας. Ο Εβρέν είχε πει
ότι δεν θα συγχωρήσει ποτέ τους
Τούρκους πρόσφυγες που καταφε-
ρουν στην Ελλάδα.

ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ - ΦΛΩΡΑΚΗΣ ΣΤΟΥΚΑΛΙΝ

Ο υπουργός εξωτερικών και πιστο τσιρακι του Παπανδρέου, Κ. Πα-
πούλιας, σε μια πρόσφατη ραδιοφωνική συνέντευξη στον ραδιοσταθ-
μό του Λήμου Αθήνας έκανε κάποιες δημόσιες δηλώσεις, που είναι λίγο
ούτε πολύ προσπαθούν να μας πείσουν για τις φιλικές προθέσεις της
Ρωσίας απέναντι στην Ελλάδα, για την «κοσμογονία» Γκορμπατσώφ,
που δίνει εγγύηση καλών προθέσεων, και για κατοχή από μερίδα της
Ελλάδας «των στρατηγικών σημασιών της Ρωσίας στην περιοχή μας,
που δε γερνουν σ' αντίθεση με ελληνικά εθνικά συμφέροντα». Δηλαδή, με
άλλα λόγια, με την Ρωσία από πίσω μας, που θέλει να πλεί σενεχρήλη
στο Αιγαίο και Μεσόγειο θαλάσσια (για τον από θαλάσσια αποκλεισμό —
πίση της Ευρώπης), η Ελλάδα μπορεί να κατέχει ισχυρά τις υφολορη-
πίδες, τους εναέριους χώρους, όλο το Αιγαίο κι ακόμη παραπέρα, μέχρι
τα Δαρδανέλια και την Κων/πολή. Ένας πολιτοδικτικός μεγαλοϊδεατι-
σμός «εθνικών συμφερόντων», σωβινισμός υπό νέα έκδοση και με νέο
προστατή, τον Γκορμπατσώφ.

Αμέσως μετά ακολούθησε ραδιοφωνική συνέντευξη του πρεσβη-
της Ρωσίας στην Ελλάδα, Β. Στουκάλιν, που εκτός των «καλών προθέ-
ων Γκορμπατσώφ», αναφέρθηκε και στις νέες δυνατότητες, που ανοίγουν
στην ελληνική αστική τάξη, «ως δημοκρατία κενών επιχειρήσεων με το
Ρωσικό κράτος» και «με υποσχέσεις για νέα μεγάλα κέρδη σε νέες, ακαλύπ-
τες αγορές». Πράγμα που έρχεται σε πλήρη σύμφωνια με τις «δολοει-
κές» προτάσεις Στουκάλιν προς την ιδιαιτική αστική τάξη κατά την ομι-
λία του στο Εθνικό Συμβούλιο Ιδιαιτικής Προσβολίας (ΕΣΠ).

Ετσι λοιπόν έρχεται και ο Φλωρακός Ριζοσπάστης την Κυριακή
(8.11.87, σελ. 11) με ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ του Κ. Παπούλια
με τις «θετικές» του θέσεις για τις βάσεις, τα ελληνο - τουρκικά και την
διαβαλκανική συνεργασία, που ασφαλώς υπονοεί το μέτωπο Ελλάδας -
Βουλγαρίας.

Όσον αφορά την πολιτική ανάλυση των δηλώσεων Παπανδρέου
στην σύνοδο της ΚΕ του ΠΑΣΟΚ, εκεί ο - Ριζοσπάστης - ξεπερνάει κάθε
όριο «συναμοτικότητας» και ανακράζει με μεγάλα διαπέδω γραμμάτια
(σελ. 8 - 9) «ΝΕΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΑΝΟΙΓΕΙ» δηλαδή κλείνει ο
κύκλος της Αμερικής κι ανοίγει ο κύκλος της Ρωσίας.

Παπούλιας - Φλωρακός - Στουκάλιν, η πολιτική τριανδρία, που παν
αρχάγγελος του σκότους ευαγγελίζεται το δέσπο της χώρας μας στο άρ-
μα της Ρωσίας.

Έξω από την Ελλάδα!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1
πει την εξάρτηση της οικονομίας της Πολωνίας, γιατί θα έπρεπε να χτυ-
πηθεί η μαύρη αγορά, η πορνεία και η διαφθορά. Θα φρόντιζε για όλα αυ-
τα, Η Ελληνική κυβέρνηση πρέπει να καταγγείλει το καθεστώς της
Πολωνίας και να μη δεχθεί το φασίστα αυτό στη χώρα μας. Όμως Γιο-
ρουζέλσκι και Παπανδρέου έχουν κάτι κοινό. Είναι και οι δύο χειροκρο-
τητές και εφαρμοστές των ιμπεριαλιστικών σχεδίων της Μόσχας στις
χώρες τους. Πρόκειται δηλαδή για μια συνάντηση δύο βλιβερών υποχεί-
ριων της Μόσχας. Γιαυτό το λόγο δεν είναι τυχαίο ότι η Ελλάδα είναι η
πρώτη χώρα που θα επισκεφθεί ο Γιουρουζέλσκι, όπως και ότι ο Παπα-
νδρέου ήταν ο πρώτος που έλασε τη διεθνή απομόνωση της Πολωνίας με-
τα το μεγάλο αγώνα της Αλληλεγγύης το 1980.

Όσον αφορά τη στάση, γιαντο τον ερχομό των άλλων πολιτικών δι-
ναμικών και ιδιαίτερα του ψευτοΚΚΕ, ξεμυρίζει πόσο θα χαρεί. Να δούμε
όμως τι θα μας πουν οι ψευδοαριστεροί της ΕΑΡ και του «Κ-Κεα» (Κύρκος
- Μπανιάς), όταν το '80 στη διάρκεια του μεγάλου ξεσηκωμού της Αλλη-
λεγγύης δήλωναν απεριφραστα ότι «σημερα είμαστε όλοι Πολωνοί» εν-
νοώντας ότι είμαστε όλοι με την Αλληλεγγύη.

Επειδή τίποτα καλό για τη χώρα και το λαό δεν προμνηεί αυτή η επί-
σκεψη, θα πρέπει σαν δημοκράτες, αριστεροί η κομμουνιστές να απαιτή-
σουμε
Πρώτα να νομιμοποιηθεί το παράνομο συνδικάτο της Αλληλεγγύης
και δεύτερο να μην πατήσει το πόδι του στη χώρα μας ο φασίστας Γιου-
ρουζέλσκι.

Η ΔΙΑΜΑΧΗ ΤΡΙΤΗΣ - «Κ»ΝΕ

ΣΥΝΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

λοριο βάρος η νέα δόξα ώστε να το
ελέγξει και να χρησιμοποιήσει το
πολιτικό κύρος μέσα στο λαό που
από καταχτήσε μέσα από τον αντι-
φασιστικό αγώνα, αλλά και για ένα
διαστήμα μετά από αυτόν. Είναι α-
κόμα χτυπημένο γιατί αντιστροφή
ακριβώς από την αποσύνθεση του
πραγματικού κοινωνικού κύρους
και της ιδιικής δυνάμεις του απο-
φοίτου, αυτό βυθίστηκε στην
απαράσκεψια που του καλλιεργήσαν
οί έπαινοι της αρχουσας τάξης α-
λλά και οι ριζωμένες και στο λαό μας
προλήψεις για την αξία της γνώσης
του βιβλίου.

Η μεγάλη μάζα των φοιτητών ε-
ίναι παιδιά του λαού και νεολαίκοι
που καταπιέζονται από την εκπαι-
δευτική αλλοτρίωση και τα οικονο-
μικά αδιέξοδα των γονιών τους και
σκακίζονται από την αβιβασιότητα
μπροστά σε ένα μέλλον που σιγα-
διάζει την ανεργία με το τελαπά-
τημα από τη ζωή και αυτής της λί-
γης επιστημονικής γνώσης και του
πνιχτού με τους έδωσε η αρχουσα
τάξη.

Η συνειδητοποίηση αυτής της
κατάστασης και τα αιτήματα που
αντιστοιχούν στην αντροπή της δεν
έχουν ακόμα ολοκληρωθεί μέσα
στοις φοιτητές, κι αυτό όχι μόνο
χάρη στις διεθορμένες συνδικαλι-
στικές ηγεσίες τους και τοις δημα-
γωγούς κάθε είδους που ακόμα κη-
ραρχούν στους συλλόγους τους,
αλλά κύρια γιατί δεν έχει αναπτύ-
χθει μέσα στις γραμμές τους η θεω-
ρία και το οργανωμένο απόσπασμά
τους της εργατικής τάξης. Τα αιτή-
ματα πούχουν να κάνουν με τους ε-
θνικούς όρους διαβίωσης δεν ετα-
νουν για ένα ξεσηκωμό, πρώτο για-
τί δεν κάνουν ταξικό διαχωρισμό
μέσα στους φοιτητές και δεύτερο
γιατί περιφρονούν το παρεχόμενo
των σπουδών και το μέλλον του
φοιτητή.

Όσο για την «εντατικοποίηση»
αυτή αποδείχθηκε ότι δεν έφτανε
για να ενώσει και να θέσει προ-
οπτική στον πραγματικό αγώνα ενά-
ντι στον Ν. 815 το '79.

Το φοιτητικό κίνημα για να στα-
θεί σαν τέτοιο είναι τώρα υποχρεω-
μένο να εμφανιστεί θέσει και αιτή-
ματα που να είναι στοιχεία μιας ο-
λοκληρωμένης πρότασης πολιτι-
κής και κοινωνικής εξόστιας. Είναι
υποχρεωμένο να υπερασπιστεί τα
συνεδόντα μιας τάξης, κι όχι να

τημολογεί θέσεις που αντιστοι-
χούν σε διαφορετικά ταξικά συμφέ-
ροντα ή να υποπεδώνει το στρώμα
των φοιτητών βρισκοντας κοινά
συμφέροντα για όλους. Αιτα όλα
λείπουν. Δεν είναι ορθοί αυτή τη
στιγή οι υποκειμενικοί όροι για μια
πλευτά φοιτητική εξέγερση, για
ένα φοιτητικό κίνημα με παλλαϊκά
χαρακτηριστικά, που μπορεί δηλα-
δή να γίνει ανταπόκριση υποστηρι-
ξη αλλά και να εκφορσεί πλευτά
λαϊκά στρώματα.

Υπάρχουν μόνο οι αντικειμενικοί
όροι. Αυτός είναι ο λόγος που οι
φοιτητές είναι διατεθειμένοι να
ξεσηκωθούν και σ' ένα βαθμό ξεση-
κωνόταν ενώ είναι σίγουροι από τα
πριν ότι η «Κ»ΝΕ και η ΠΑΣΠ θα
τους πούχουν.

Αυτός είναι ο λόγος που ο σο-
σιαλφασισμός διάλεξε το φοιτητι-
κό κίνημα σαν εργαλείο για την ε-
πίθεση του εναντίον στον Τρίτη.
Το ψευτοΚΚΕ θέλει ένα κίνημα με
αρκετό πολιτικό κύρος και αρκετό
δυναμισμό για να κάνει την φασα-
ρία που χρειάζεται και να ασκήσει
την μεγάλη πίση που χρειάζεται
για την καθάρση ενός σημαντι-
κού στελέχους των αντι - ψευτοΚ-
ΚΕ δυνάμεων μέσα στο ΠΑΣΟΚ,
αλλά ταυτόχρονα θέλει ένα κίνημα
αρκετά χτυπημένο ώστε καμιά
στιγή να μην του ξεφύγει από τον
έλεγχο και να το φέρει σε πραγ-
ματική σύγκρουση με την υπόλοιπη
αστική τάξη και τον πολύ με ολό-
κληρο το ΠΑΣΟΚ.

Το ψευτοΚΚΕ φοβάται να ξεση-
κώσει τους μαθητές γιατί αυτοί ε-
ίναι πολύ πιο εξοργισμένοι από τους
φοιτητές ενάντια στην εκπαιδευ-
τική γραμμή της αρχουσας τάξης,
και έχουν απομονώσει την «Κ»ΝΕ
δύο φορές περισσότερο από ότι οι
φοιτητές. Αν το ψευτοΚΚΕ επιχει-
ρήσει να τραβήξει στην άκρη την
κόντρα με τον Τρίτη μέσα από
τους μαθητές, στο τέλος θα καταλή-
ξει σίγουρα να ενωθεί με τον Τρι-
τό ενάντια τους.

Αν παλι επιχειρήσει να ξεσηκώ-
σει τους δασκάλους και τους καθη-
γητές κινδυνεύει να καταστρέψει
την πολιτική της λιτοτητας της ο-
πιας είναι ο βασικός εργατήτης.
Γιατί μπορεί να τους ξεσηκώσει μό-
νο αν γραφεί στη σημαία του τη λέ-
ξη «αξίσησει!». Ότι άλλο περ αυτό
δεν θα ακολουθήσουν και τοδείξαν
με την άρνηση τους να συμμορφω-

θούν στις ελλείψεις 24ωρης του περα-
σμιαν χρόνου. Το ψευτοΚΚΕ ε-
ίναι εξαιρετικά ανιστόρητο και
αντιπαιητικό μέσα στους εκπαιδευ-
τικούς.

Ετσι λοιπόν υποχρεώθηκε να
γρήσει το σκληρό μιας εξέγερσης
στοις φοιτητές.

Όμως οι άνθρωποι δεν είναι μα-
ριονέτες και οι φοιτητές δεν είναι
καθόλου αφελείς. Ο σοσιαλφασι-
σμός αντιμετωπίζει δυσκολίες. Η
μία είναι ο κίνδυνος να ξεπεραστεί
από τα αριστερά και η άλλη ο κίν-
δυνος να ξεφύγει από τα δεξιά σε
μια αβυσσο ανιστορίας αν κάνει
απότομα πίσω.

Όταν λέμε ότι υπάρχει κίνδυνος
να ξεπεραστεί από αριστερά δεν εν-
νοώ με ότι μπορεί να προκύψει ένα
κίνημα μετάρησ πνεύματος και δεν
υπάρχει σωστή γραμμή και εργα-
νοση. Εννοούμε ότι οι φοιτητές ε-
ίναι σε θέση, έτσι και χτυπημένοι,
να αντιπαρατεθούν δίπλα στον Τρι-
τό και το ψευτοΚΚΕ διαλέγοντας
προτιμημένες μορφές πάλης που θα
εκφορσούν την διαφασιστική και
την οργή τους απέναντι σε μια απα-
ράδεκτη κατάσταση. Αυτό μπορεί
να μην κρατήσει και πολύ, αλλά
μπορεί να γίνει μια αυθόρμητη εξέ-
γερση που πραγματικά θα εκθέσει
το ψευτοΚΚΕ στην υπόλοιπη αστι-
κή τάξη, αλλά και στους φοιτητές
αφού θα αναγκαστεί να χρησιμο-
ποιήσει βία ενάντια τους.

Είναι αλήθεια ότι από αυτόν τον
κίνδυνο το προφί λάσσουν δυο πα-
ραγοντες, οι πηλοδοκτές, διαλυτι-
κοί των Σιναμπεριστών και κινού-
νται χοντρικά πάνω στην πλατφόρ-
μα του ψευτοΚΚΕ και που έπρεπε
να γρηγορά να γίνουν πρωτοπο-
ρεία ενός αγώνα που δεν προετοιμα-
σαν οι ίδιοι, και το κυριώτερο το
ΚΚΕα και το ΕΑΡ που τώρα παί-
ζουν τον αριστερό. Αυτοί οι τε-
λειταίοι, αδισταχοί δεξιοί, όποτε
χρειαστεί θα καλέσουν την αριστε-
ρά του κινήματος σε «συγκρατη-
ση». Η γνώμη μας είναι ότι αυτοί, ι-
δίως το ΕΑΡ, έχουν αναλάβει την ε-
ξή βρώμικη δουλειά, αντικειμενι-
κά τουλάχιστον, για λογαριασμό
του σοσιαλμπεριαλισμού.

Η «Κ»ΝΕ δεν θέλει να εκθέσει
σε πολύ ριζοσπαστική στην αστι-
κή τάξη. Ετσι αφήνει τους ΚΚεα -
ΕΑΡ - Σιναμπεριστές να φερθούν α-
ριστερά. Γι' αυτό ενώ είναι αντίθε-
τοι στις καταλήψεις δεν χτυπάει με-
τωπικά όμως με τον 815. Το ίδιο

έκανε και στην περίπτωση της κα-
τάληψης του ξενοδοχείου Μάρμα-
ρα όπου έβαλε τις Σιναμπεριστές να
«βγάλουν το φίδι από την τρύπα»
και αυτό εμφανιστήκη νομοταγής.

Παρ' όλα που ξεραι τον μικρο-
στικό και ταλαντεύσιμο χαρακτή-
ρα των Σιναμπεριστών δεν τις επι-
πέεται καθόλου. Ακριβώς λοιπόν
από τον κίνδυνο ενός εκτροχιασμού
προς τ' αριστερά το προστάει το
ΚΚΕα, μπαίνοντας μέσα στη ραί-
μα των καταλήψεων.

Ετσι κι αλλιώς όμως, όσο επι-
δέξει κι αν είναι οι χειρισμοί του
ψευτοΚΚΕ, δεν μπορεί παρά να
χτυπηθεί για ασφάλεια. Ο απολο-
τρισμός του και ο πρωξικοπημα-
τισμός του, όποια κι αν είναι η πο-
λιτική έκβιαση της μάχης, θα το
τραυματίσουν πιο πολύ ανάμεσα
στοις φοιτητές.

Το ίδιο θα συμβεί στο τέλος και
με την ΠΑΣΠ και με τη ΔΑΠ. Η
ΠΑΣΠ κάτω από την καθούδηση
της ρωσοφιλής μπόλα γίνεται οιρό
του ψευτοΚΚΕ χάνοντας κάθε χα-
ρακτήρα καθώς πατάει σε δύο βάρ-
κες (αβερνητική και αντικεβερνη-
τική δύναμη), η δε ΔΑΠ που θέλει
να γίνει ταυτόχρονα αντικεβερνητι-
κή, αλλά και έξω από το χορό, προ-
δίνεται καθαρά και σαν σπύτηρη-
κή αλλά και σαν κερσοκοπητική, δι-
χως γραμμή και στόχους.

Όσο κι αν τενοτώσει τα πραγ-
ματα οι σοσιαλφασιστές στις σχολ-
ές, κι όπως κι αν τα χειριστούν οι
φράσεις της αστικής τάξης μέσα
στο Φ.Κ. είναι σίγουρο πως αυτές
θα είναι χαμένες. Στη πραγματικό-
τητα αυτές οι μέρες θαχουν δίσει
μια ανάπτυξη της συνείδησης των
φοιτητών, των μαθητών και κρη-
τητών αλλά και όλου του εργαζόμε-
νου λαού.

Θαμνι ακόμα χρησιμεί και σε
μας τους ίδιους να επιταχίνομε
την ολοκλήρωση της γραμμής της
ΟΑΚΚΕ για τους φοιτητές, γραμ-
μή που τα βασικά της στοιχεία με
έμωσθη.

- στο παρεχόμενo σπουδών και
συνείδη του με τους στρατηγικούς
στόχους της επαναστασης.
- στα πολιτικά καθήκοντα του
φωτ κινήματος.
- στον ταξικό διαχωρισμό μέσα
στοις φοιτητές.
- στη διαφορετική στάση απέναν-
τι στις διαφορετικές σχολές (έ-
χουν ήδη δημοσιευτεί.